

► Constitució nova, país nou?

Roda el món // Pàgina 18

La majoria d'equatorians han optat, en un referèndum, per canviar la Constitució per a "refundar el país". Veneçuela i Bolívia també han iniciat vies en aquest sentit. Però calen reformes jurídiques?

ESTÀ TOT FATAL
...passa a l'acció!

► 'Esta tot fatal'

Què es cou // Pàgina 22

El moviment contra l'especulació està convocat a una setmana de lluita per a denunciar la destrucció al camp i a la ciutat. La campanya, del 14 al 20 de maig es diu "Està tot fatal, passem a l'acció".

► Grafiters

Expressions // Pàgina 24

El fet d'anar a pintar esdevé un acte social per a l'individu, en tant que manifestació conjunta que comporta un seguit de passos quasi estipulats. "Pintar esdevé un acte col·lectiu".

directa

setmanari de comunicació

núm. 46 // 25 d'abril de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Les centrals eòliques burlen diverses normatives i decrets

LA GENERALITAT DÓNA VIA LLIURE A VUITANTA-NOU D'AQUESTS EMPLAÇAMENTS

Pep Guilanyà

Central eòlica a la Serra del Tallat, a la Conca de Barberà. La grua al peu d'un molí permet fer-se una idea de la seva dimensió

» Així està el pati // Pàgina 13

La SGAE demanda un web per 'deshonrar' Ramoncín

La Sociedad General de Autores i Editores ha demandat el responsable del web alabarricadas.org pels continguts apareguts en un "forum" d'aquest site en relació al popular cantant espanyol Ramoncín, que és alhora membre destacat d'aquesta institució. Les desqualificacions i insults contra la seva persona valen, per l'advocat acusador, un mínim de 6.000 euros en concepte de reparació del dret a l'honor. Aquest cas se suma a les múltiples actuacions recents de la SGAE en la línia de controlar a l'extrem els continguts i les opinions que s'expressen a la xarxa.

» Així està el pati // Pàgina 11

Rectificació de l'article d'Actimel

Després de contrastar algunes de les dades que difoníem en l'anterior número, rectifiquem la informació sobre els productes Actimel, dels que s'ha dictaminat una publicitat enganyosa però no se n'ha limitat el consum per part del Ministeri de Salut, tal i com asseguràvem.

» Així està el pati // Pàgina 12

No s'aplica la legislació antiterrorista a un jove neonazi que tenia armes

Els protocols del Departament d'Interior pel que fa a la legislació antiterrorista s'han mostrat clarament contradictoris. Mentre Núria Pórtulas era conduïda a l'Audiència Nacional per uns apunts i una hipòtesi policial, un jove neonazi a qui han requisat armes ha estat conduït a un jutjat ordinari i alliberat.

» Així està el pati // Pàgina 17

Desallotgen els Tòxics de matinada i sense ordre

Un imponent dispositiu policial format per una vintena de furgons va participar el passat 18 d'abril de matinada en l'assalt a l'edifici de Cornellà de Llobregat. El centre social Els Tòxics, situat des de feia 3 anys a l'antiga seu d'una fàbrica tèxtil del passeig dels Ferrocarrils, fou desallotjat abans de les 6 de la matinada. Altres dotacions policials acordonaven tots els carrers de la zona i agents de paisà feien seguiments al voltant d'altres cases okupades de la localitat del baix Llobregat. Durant el matí, desenes de persones es varen anar concentrant a les proximitats del cordó d'antiavalots, i una desena de persones va poder accedir a l'interior de l'edifici per tal

de retirar algunes pertinences. Un jove fou agredit a cops de porra mentre es solidaritzava davant el perímetre policial. Els integrants del centre social varen exigir una vegada i altra als comandaments policials que els fos mostrada l'ordre judicial de desallotjament, però en tot moment s'hi van negar. El mateix dia es va fer una concentració als jutjats, i el dissabte 21 una manifestació ofegada per la presència policial va reunir unes 300 persones. D'altra banda, el 24 d'abril, l'amenaça de desallotjament del centre social Miles de Viviendas, al passeig de Borbó, 11, de Barcelona, va mobilitzar desenes de persones que van aconseguir suspendre l'actuació policial.

» Així està el pati i Què es Cou // Pàgines 16 i 23

Toc d'inici a la campanya independentista '300 anys'

Oriol Clavera

Editorial

Les centrals eòliques tenen una font renovable, però no són una alternativa

Actualment cal tenir dues coses en compte: una, que les energies que majoritàriament s'utilitzen no són renovables (petroli, nuclear, carbó, gas...) i l'altra, que el consum és molt gran i completament irracional, i per tant, cal reduir-lo. Amb les centrals eòliques s'introdueixen les energies renovables, com ho és l'eòlica, però és manté el model energètic centralitzat que procura pels grans beneficis de les multinacionals, i no pas per adequar el consum energètic a les necessitats reals de la població i a un ús racional. Les energies renovables per si soles no produeixen una situació realment ecològica, sinó que necessiten anar acompanyades per una descentralització. Haurien de ser produïdes al més a prop possible del lloc de consum i gestionades per aquells mateixos que les han de consumir, ja sigui a nivell individual domèstic, o a nivell comunal de municipi, poble o barri.

Les característiques del nostre model energètic reflecteixen la situació general de la nostra societat: el creixement sense fi, l'economia de mercat i totes les jerarquies hauran de ser transcendides per evolucionar cap a una societat més alliberadora.

Cal evitar caure en el parany de les grans empreses que oferint una falsa solució estan convertint el canvi climàtic en un negoci.

Pensem, doncs existim

Reivindiquem l'1 de maig

✉ **Pere Cortada**
/directa@setmanaridirecta.info/

L'1 de maig té cada vegada més importància per la seva situació en el calendari, més per si s'escau fer pont que no pas com a una jornada de lluita dels treballadors i treballadores. Aquesta situació és fruit d'una política continuada de desmobilització i silenci per part dels sindicats majoritaris, CCOO i UGT, que conjuntament han anat, any rere any, firmant unes reformes laborals i uns convenis que deixen desprotegits un gran nombre de treballadors. És, però, el primer de maig el dia que aquestes dues centrals sindicals més ens arenguen amb la necessitat d'una lluita i unes reclamacions socials que en molts casos ells mateixos frenen.

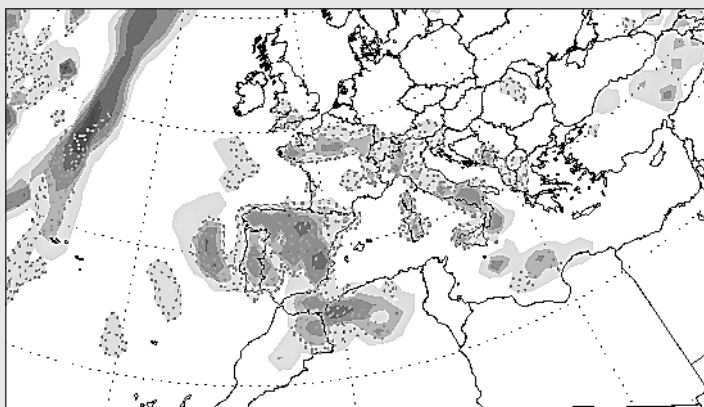
El món laboral està en aquests moments dominat per la precarització en tots els seus camps: en els sous que han quedat encallats tot i la pujada del cost de la vida, en les contractacions temporals que són el pa de cada dia, en jornades laborals que deixen en ridícul

se empresarial, un gran mercat de treball lligat de mans i peus per hipoteques i altres variants, que veu impotent com ha d'acceptar unes condicions laborals que s'aproximen al robatori més descarat.

En els últims temps hem pogut observar el tancament o regularització de molts llocs de treball com la Seat, Sas, així com també l'aparició de múltiples conflictes laborals com els de Mercadona, Clece... Han estat aquests casos en què la lluita dels treballadors i treballadores s'ha fet sentir més a partir de sindicats com la CGT o en el cas de Mercadona la CNT. És una de les moltes vies que ens han de permetre trencar el monopoli sindical que vivim en aquests moments i animar-nos a mostrar la cara més combativa no només en l'1 de maig sinó en tots els conflictes laborals que dia a dia ens afecten. **Ⓜ**

El món laboral està en aquests moments dominat per la precarització

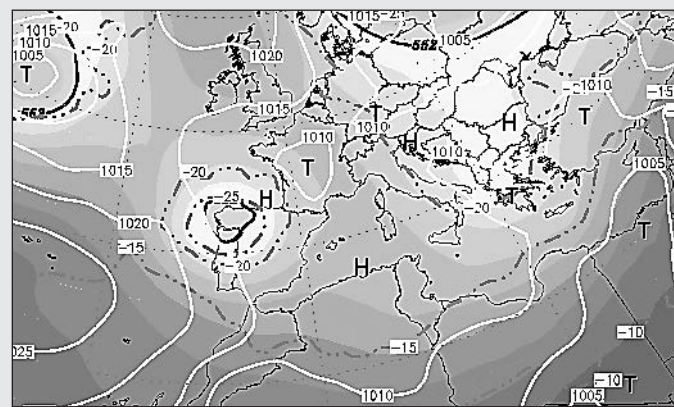
les propostes de 35 hores setmanals... La sempre famosa necessitat de flexibilitzar el mercat de treball ha deixat un panorama on s'hi conjuguen tots els èxits de la clas-

Divendres les tempestes creixeran amb força als punts muntanyosos de l'interior.

Núvols i calor

Una baixa pressió al centre de la península provocarà ambient núvol a partir de dijous a gran part de Catalunya i el País Valencià. Les pluges seran molt minses, excepte a punts d'Alacant. Sembla que entre diumenge i dilluns podrien caure alguns ruixats més intensos. Les temperatures seran molt suaus i càlides durant el dia. Els vents seran del sud i el sudoest, provinents del nord d'Àfrica.

Dimarts una baixa pressió a l'oest de la península provocarà núvols i ambient càlid.

Com s'ha fet?

Aquesta setmana ha estat especialment dura i emotiva per a totes. Emotiva perquè hem complert un any, cosa que ben poca gent creia possible —inclosos molts dels que formem part del setmanari— i això ens omple d'esperances en que el proper any serà millor i de goig en mirar enrere i valorar la feina feta. Emotiva per les felicitacions que hem rebut per moltes bandes. I dura per tota la feina que ha suposat l'aniversari: la publicació del número especial, el concert del dia 20 —aprofitem per agrair a la gent del Bahía i Can Vies per poder gaudir d'aquests espais alliberats— i la promoció a la Fira de la Terra i Sant Jordi. Dura perquè això significa que alguns portem un parell de setmanes a tot ritme, sense descans. I dura per als qui han estat aquest matí a les 4:30 h concentrats davant de Miles de Viviendas per evitar el desallotjament, cosa que s'ha aconseguit i per la que felicitem la gent d'aquest centre social okupat de la Barceloneta.

En fi, afrontem la primera setmana d'un nou any per a la DIRECTA amb molts esforços però també, amb moltes recompenses. I el nostre més gran agraïment és per als prop de 600 subscriptors i subscriptores que han confiat en el projecte al llarg d'aquest any i l'han fet possible. La vostra confiança i la nostra constància seran les claus per al segon any del setmanari.

Qui som

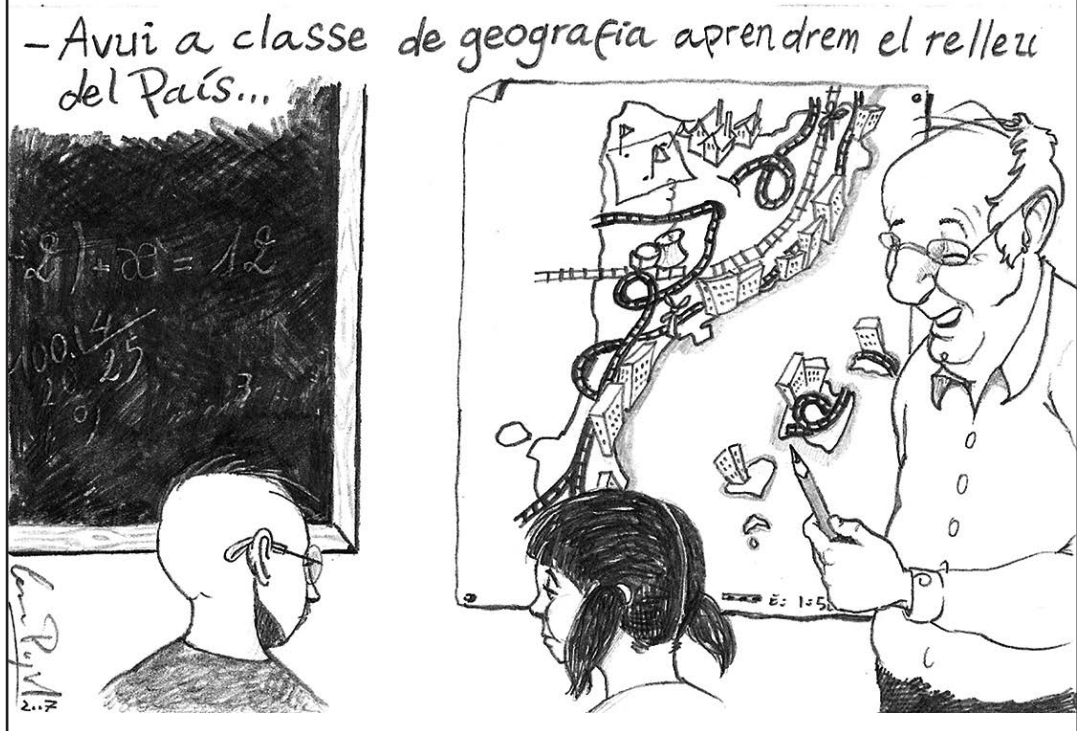
DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa
REDACCIÓ

De dalt a baix: Pep Guilanyà *
Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz *
Així està el pati: Guillem Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina, Jesús Rodríguez *
Roda el món: Guillem Sánchez *
Observatori dels mitjans: Enric Borràs i Abelló *
Què es cou: Gemma Garcia i Jordi Panyella *
Expressions: Roger Palà, Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Pau Cortina
FOTOGRAFIA
Edu Bayer i Arnau Bach
CORRECCIÓ
Laia Bragulat, Carles Biosca i
Óscar Canudas, Laura
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Xavi Camós
SUBSCRIPCIONS
Helena Olcina i Amigo
ADMINISTRACIÓ
Miquel Correa

El racó il·lustrat

Franqui

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 24

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- **Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'ús legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Les centrals eòliques s'instal·len generalment en punts elevats. Aquests emplaçaments són precisament els menys manipulats per l'home. La nova filosofia en equilibri territorial es fixa especialment en aquestes zones, ja que es tracta de connectors entre les principals àrees naturals del país_

CATALUNYA // EL NEGOCI DE L'ENERGIA EÒLICA

La llei dóna via lliure a les empreses que volen construir centrals eòliques

Vuit centrals eòliques l'any 2004. Més de 80 centrals eòliques el 2010?

Sembla que grans indústries elèctriques i administracions s'han posat d'acord. Aposten per l'energia eòlica, a la qual defensen amb comunicats i publicitat als diversos mitjans. Alinear-se a una font d'energia renovable emmarcada amb el famós canvi climàtic els proporciona una bona propaganda.

Les centrals eòliques suposen un gran impacte, sobretot visual, allà on s'instalen. Això genera una gran oposició i crea un debat en el qual es qüestiona si s'està produint un gran canvi en política energètica o només es tracta d'una qüestió d'imatge.

Directa Solsonès
/solsones@setmanaridirecta.info/

A mitjans de 2005 hi havia a Catalunya 8 centrals eòliques en ple funcionament. Avui el seu número no es pot saber fàcilment. Hi ha una gran quantitat de centrals eòliques en construcció, molts més en projecte, i altres, aturades per deficiències del projecte o en procés administratiu. En total es comptabilitzen vuitanta-nou emplaçaments i més de 2.000 aerogeneradors.

Central eòlica a l'interior de Catalunya

Pep Guilanyà

Es comptabilitzen vuitanta-nou emplaçaments i més de 2.000 aerogeneradors d'entre 80 i 140 metres d'alçada

Aquestes grans centrals eòliques estan formades per aerogeneradors d'entre 80 i 140 metres d'alçada. Amb rotors que arriben pràcticament als 100 metres de diàmetre. La punta de les aspes assolix velocitats superiors als 200 kilòmetres per hora. Els aerogeneradors més grans són alts com les torres del Poblenou de Barcelona, però més baixos que la torre de Collserola. La tendència de les empreses promotores és la d'utilitzar el màxim tamany possible d'aerogenerador per a un màxim benefici. Els majors aerogeneradors tenen una capacitat de producció de 2 MW.

La Generalitat de Catalunya té com a objectiu polític la instal·lació de 3.500 MW per al 2015. En la consecució d'aquest objectiu donen via lliure als inversors: "Com a activitat liberalitzada, la producció d'energia elèctrica (tant en règim ordinari com especial) depèn de les decisions d'inversió dels agents del sector i no pot ser fixada, en l'actual marc regulador, per l'administració." (Pla de l'Energia, pàg. 227; Cap. 7, Pla d'infraestructures energètiques).

► Baix percentatge de producció d'energia eòlica i repartiment de consum i generació

En un estudi dut a terme pel geògraf i professor de la Universitat Rovira i Virgili, Sergi Saladié planteja les principals característiques de la demanda i la producció de l'energia elèctrica a Catalunya. Aquest estudi es basa en les dades del Pla de l'Energia 2005-2015 de la Generalitat de Catalunya i calcula en un reduït 8,4% el percentatge de producció elèctrica provinent de l'energia eòlica en el cas de complir amb l'objectiu dels 3.500 MW. L'estudi contempla també la situació actual de generació i demanda

elèctrica (veure mapa en la pàgina següent). Així, mentre la província de Barcelona consumeix el 79% de la producció elèctrica, tan sols en produeix un 20%. Mentre que en l'altre extrem, la província de Tarragona, que produeix un 65 % de la producció, només en consumeix un

La Generalitat contempla un augment del 49% en la producció, per només un 22% en la població

13 %. A Lleida es genera un 13 % de l'energia i es consumeix un 9 % i a Girona es produeix un mínim 1% per un consum del 13%. El greuge comparatiu és molt gran tenint en compte que totes les instal·lacions de generació d'electricitat tenen forts impactes, siguin centrals tèrmiques, nuclears, centrals eòliques

o centrals hidroelèctriques. No és així en el cas de les centrals solars, l'impacte dels quals és menor si s'utilitzen les teulades de les grans naus industrials.

Relacionat amb el consum d'energia cal explicar una de les màximes preocupacions del Col·legi i de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya. En el monogràfic que van editar el 2006 entorn del món de l'energia, molts dels tècnics que hi van exposaren la seva opinió plantejaven la necessitat urgent de contenir la demanda. En aquest sentit, l'estudi de Saladié comenta que el Pla de l'Energia 2005-2015 de la Generalitat contempla un augment de la producció del 49%, essent la previsió d'augment de la població d'un 22%, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (2004).

► Impactes

Les centrals eòliques tenen impactes ambientals forts, sobretot tenint en compte que s'instalen en zones rurals. Aquests aparells situats en un entorn rural en modifiquen el paisatge d'una forma total. Transformen un paisatge natural en un paisatge industrial.

L'impacte ambiental, tot i provenir d'una font renovable, també és fort. En molts casos s'instalen en serres on es generen corrents d'aire tèrmiques o d'ascens. Aquestes corrents són les que aprofiten les grans aus per guanyar altitud. Un informe independent de la dècada dels 90 encarregat pel Departament de Medi Ambient del Govern de Navarra, quantifica en vint-i-cinc ocells per aerogenerador i any, les morts ocasionades per les pales. I també tenen un fort impacte en la població dels quiròpters (ratpenats). S'ha descobert que el 75% de les seves morts es concentren entre els dies 20 de setembre i 10 d'octubre, segons fonts d'Endesa. Però encara no se'n saben les causes.

Un altre impacte fort, tenint en compte l'entorn on s'ubiquen, és el soroll. Al peu d'aquests grans ventiladors la pressió acústica supera els 70 dB. Aquest nivell de soroll és il·legal en el cas d'haver-hi cases dins les centrals eòliques. Aquesta normativa es vulnera habitualment. L'impacte acústic es considera similar al d'una autopista.

Continua a la pàgina següent >>>

» A la Granadella, Tarraco Eòlica SA ha presentat una macrocentral eòlica fragmentada en cinc projectes que afecten a set termes municipals.

Prop de Belltall, a la serra del Tallat, cinc projectes presentats per diverses empreses s'han convertit en una macrocentral gestionada exclusivament per Acciona_

>>> Ve de la pàgina anterior

El procés administratiu

L'escassa limitació que l'administració imposa a les iniciatives privades fa que aquestes es decantin sempre cap a la obtenció del màxim benefici i això ha portat a la situació actual de gran conflicte amb diversos agents del territori. Una d'aquestes escasses limitacions situa en 50 MW la màxima potència generada per una central eòlica per poder acollir-se a les subvencions. La tècnica utilitzada per les empreses promotores per saltar-se la limitació és la de presentar els projectes fragmentats. Així, a la Terra Alta s'han presentat vint-i-una centrals eòliques. Moltes d'elles a tocar una de l'altra.

Un estudi independent quantifica en vint-i-cinc ocells, per aerogenerador i any, les morts ocasionades per les pales

El procés administratiu per a l'obtenció dels permisos fa que, si ningú es queixa de la proximitat de les centrals eòliques no tinguin en compte aquesta limitació. Normalment l'administració no fa cas de les alegacions i cal recórrer a un contenciós administratiu per a que apliquin la normativa. Aquest té un cost normalment superior als 3000 euros.

L'altra limitació es basa en el mínim vent necessari per a poder instal·lar un central eòlica. En aquest cas les empreses promotores, com és el cas d'Endesa a les centrals eòliques de la Torregassa i el Villaró, utilitzen dades d'un altre emplaçament al·legant que també serveixen. En aquest cas no diuen a l'administració que tenen

instal·lada una torre de mesura del vent (anemomètrica) en cada un dels emplaçaments d'aquestes centrals. Aquest cas és paradigmàtic, doncs també es tracta d'una sola central eòlica presentada en dos projectes diferents i amb mig any de diferència.

Un ajuntament pot negar-se a la instal·lació d'una central eòlica, com és el cas de la central eòlica de Pinós, promogut també per Endesa. L'ajuntament va demanar l'opinió dels ciutadans a través d'una consulta popular. El resultat va ser d'un 75% contrari a la central eòlica i d'un 19 % favorable a la seva instal·lació. L'ajuntament va denegar la llicència a l'empresa, que ha interposat un contenciós administratiu. L'ajuntament haurà de defensar la opinió del poble als tribunals.

El rendiment energètic de les centrals eòliques

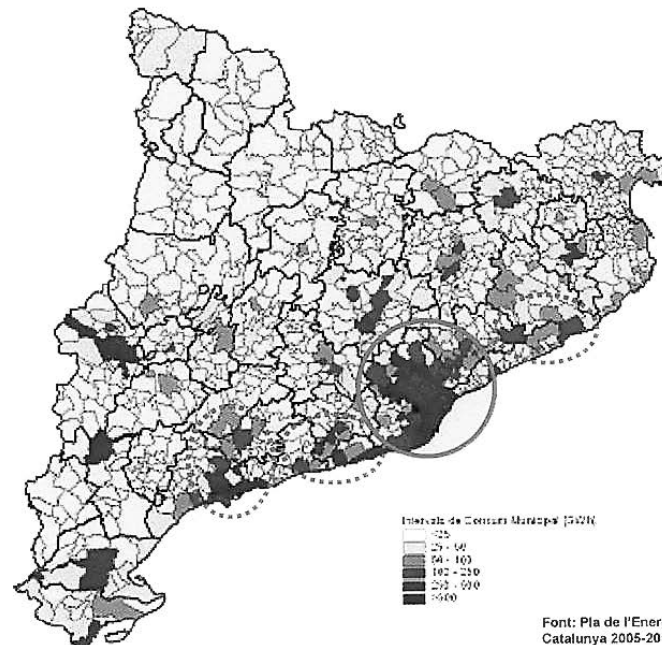
Els aerogeneradors d'algunes d'aquestes centrals rendiran menys del 30 % de la seva capacitat. Es tracta de les centrals eòliques més properes al Prepirineu. Quan parlen de MW instal·lats no vol dir que la maquinària rendeixi a aquesta potència. Això depèn del vent que faci a la zona. Alguns parcs de 49,5 MW rendiran al voltant de 16 MW.

D'altra banda cal tenir en compte les pèrdues en el transport. Aquestes tenen dos aspectes, les pèrdues en el conductor i les pèrdues en la transformació del voltatge.

Si l'energia generada es pot consumir a dos quilòmetres a la rodona, les pèrdues són mínimes. Si fossin quinze quilòmetres, les pèrdues poden superar el 20%, mentre que per desplaçar l'energia a més de cinquanta poden tenir pèrdues que superin el 30% (depenent de l'antiguitat i rendiment dels transformadors i del gruix dels conductors). Molts legalistes defensen que les centrals eòliques, com que són instal·lacions industrials, haurien d'instal·lar-se als polígons. Evitar les pèrdues per transport compensa la falta de vent d'alguns d'aquests llocs. ☺

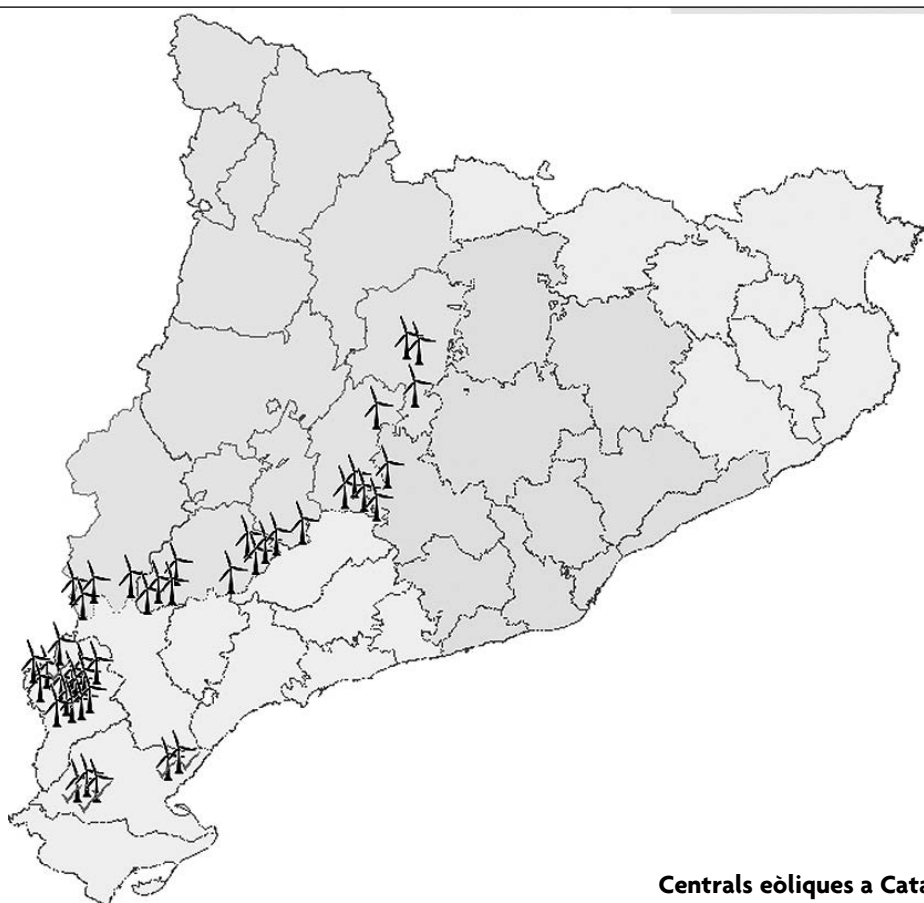
ENERGIA ELÈCTRICA A CATALUNYA --- Situació a juny de 2005

DEMANDA D'ENERGIA ELÈCTRICA PER MUNICIPIS (2003)

Font: Pla de l'Energia Catalunya 2005-2015

Coordinadora de Plataformes

Centrals eòliques a Catalunya

Centrals eòliques i paisatge

☞ Roser Vernet Anguera
Plataforma per la defensa del patrimoni natural del Priorat

Quan parlem de la idoneïtat de certs projectes eòlics, l'impacte visual i paisatgístic sovint és considerat com a subjectiu i no objectivable pels que aposten sense restriccions per aquestes centrals. Amb tot, l'evidència d'aquest impacte no es discuteix. En tot cas, allò que cal sospesar és fins a quin punt aquest impacte és assumible i fins a quin punt cal tenir-lo en compte a l'hora de planificar les ubicacions

d'aquestes instal·lacions industrials en determinats entorns. D'altra banda, el valor del paisatge cada vegada es té més en compte. El Conveni Europeu del paisatge, ratificat pel Parlament de Catalunya, reconeix el paisatge com a element fonamental de la qualitat ambiental i el benestar de les persones, imprescindible en la generació dels trets culturals de les comunitats humanes. La seva protecció, gestió i planejament comporten drets i deures per a tothom.

El Priorat, com altres comarques rurals de Catalunya, ha

El paisatge és un recurs econòmic i, a més, és un recurs no renovable

patit, durant el segle XX, una forta davallada demogràfica i socioeconòmica davant de la qual les administracions han mirat cap a una altra banda. L'únic resultat beneficiós ha estat la generació d'un paisatge peculiar i característic. És sobre la

base d'aquest paisatge únic que, al Priorat, han començat a desenvolupar-se les activitats econòmiques que avui són els petits motors que lideren el resorgiment socioeconòmic: el vi (el vi és el paisatge ficat en una ampolla), l'oli i el turisme rural i cultural. Així, doncs, el paisatge és un recurs econòmic i, a més, és un recurs no renovable. El model d'implantació eòlica, massiu i allunyat dels centres de consum, converteix un paisatge natural en un paisatge artificialitzat i industrial. Canviar el paisatge com a recurs de desenvolupament, per les rendes derivades de la seva

destrucció, és seguir amb la política vergonyant del subsidi, que no resol a mitjà i llarg termini la necessària regeneració demogràfica de les contrades més desafavorides.

L'any 2001 la Plataforma del Priorat va negociar amb els partits polítics amb representació municipal l'anomenat Acord del Priorat. En aquest acord es va definir l'àrea més adequada per a la implantació eòlica al Priorat per fer-la compatible amb la necessària preservació del nostre paisatge. Pensem que és un model interessant que cal fer respectar.

» A la Terra Alta hi ha projectades vint-i-una centrals eòliques que farien de la comarca una macrocentral eòlica de més de 350 aerogeneradors_

» Les comarques del camp de Tarragona, terres de l'Ebre i el sud i sud-est de la plana de Lleida són l'objectiu de les empreses promotores. La zona de l'Empordà, tot i la famosa tramuntana es salva "misteriosament" d'aquesta situació_

CATALUNYA // SISTEMA ENERGÈTIC

Energies alternatives i territori: una oportunitat perduda?

☞ **Carles de Ahumada.**
Membre de la Plataforma en Defensa de la Terra (Urgell, Conca de Barberà i Garrigues)

Quan una alternativa s'implanta i s'imposa al territori fent-lo malbé, produint fractures socials o hipotecant el seu futur, les alternatives no són tals. Una energia alternativa no només ha de ser neta, sinó que ha de ser també justa i socialment sostenible.

I el model català d'implantació de les energies alternatives respon fonamentalment a la voluntat de la gran indústria del màxim benefici (subvencionat amb diners públics) emparant-se amb la necessitat urgent dels governs de quedar bé amb els seus compromisos europeus i de no ser l'últim de la cua de les renovables i d'estalviar-se conflictes amb la població. El mercat serà el regulador. Visca el mercat!

Els propietaris fan negoci amb una terra que és més fàcil llogar que conrear, contra la voluntat del veí

El govern de CiU, abans, i el tripartit ara, en lloc de fer una planificació energètica pactant amb el territori i negociant sistemes d'implantació, en lloc de proposar un model socialment sostenible d'implantació de les energies alternatives va dibuixar un mapa on es limitava a dir a on no es podien fer aquestes grans infraestructures. Amb això i un mapa dels vents, renunciava al seu paper mediador i donava via lliure a la rapacitat de la gran indústria, que amb molt de vent o no tant (ja sabem que amb això del vent es pot fer de menys i de més), era la única que decidiria on instal·lar-se, talonari en ma... No era difícil imaginar-se a quins llocs anirien a parar: a la rica Catalunya del nord, allà on estuegen els nostres polítics? Als ports marítims, als polígons industrials, al mar? I ara! Evidentment no, aniria als llocs on el terreny no val res, on no hi haurà contestació social, on els traçats siguin els menys

costosos, les carenes... El negoci està servit. Finalment, no cal complicar-se la vida. Fem-ho fàcil i sense fer soroll!

Un estudi d'impacte ambiental, pagat per l'empresa i, perquè no, a favor de l'empresa, on sempre, curiosament, s'oblida que paisatge és també cultura i història i a on no es reflexiona mai sobre l'impacte econòmic en el futur de la zona. Una complexitat administrativa que fa pràcticament impossible la participació ciutadana. Participació ciutadana reduïda, només, al tràmit formal de la "exposició pública". La mateixa complexitat que fa que l'administració, entrampada en el seu joc, no respongui mai les peticions dels afectats, a qui sempre cal desacreditar com a gent que va contra el suposat "progrés". Una manca absoluta de transparència, mentre la publicitat industrial adoctrina per a convèncer la població de les bondats de les seves agressions. Una implantació que els ajuntaments rurals, empobrits i abandonats, supliquen per a recaptar diners, egoïstament, sense pensar en les afectacions als municipis veïns, que no poden participar ni decidir sobre aquest impacte al seu territori, en un abús greu contra la seva autonomia municipal.

Els propietaris, sovint no residents al territori abandonat, fan negoci amb una terra que és més fàcil llogar que conrear, contra la voluntat del veí, que serà sotmès a la servitud de les instal·lacions i no gaudirà de cap benefici.

La baralla al poble està servida. Què hi fa! Encara hi queda algú? Què vols que hi entenguin!

Les ajudes amb diners públics, que és concedeixen als promotors i que n'asseguren la seva rendibilitat, són per a parcs eòlics de menys de 50MW, (Llei 54/1997 de 27 de novembre i, és casualitat, que tots siguin de 49,5MW? Encara que siguin de la mateixa empresa? Un parc al costat de l'altre, tramitat separatament per a cobrar els ajuts... Ens trobem davant un supòsit de frau de llei?

Si no es tramitessin separatament, com seria lògic, els requisits mediambientals serien també més exigents. Que hi diu la U.E? El Conveni Europeu del paisatge de Florència del 2000?

I el Departament de Treball, va fent declaracions d'utilitat pública sense atendre les especificitats de cada lloc, com si els criteris de l'equilibri territorial,

la protecció del paisatge, el desenvolupament social i econòmic de les zones afectades tinguessin menys interès general que la generació i el transport de l'energia. Manca de transparència, impossibilitat de participació ciutadana, indefensió, silenci de l'administració a les al·legacions, manca d'autonomia municipal, fractura social, manca d'estudis d'impacte ambiental independents i objectius, manca d'estudis d'impacte cultural, econòmic i social, venda del seu territori per part dels ajuntaments empobrits. Estratagemes europees. Industrialització del paisatge.

Es això una alternativa?

¿Podem parlar d'estalvi energètic, d'equipaments eòlics petits i el més a prop possible del consumidor? Podem parlar de participació ciutadana, de taules multicrítèria, d'estudis mediambientals independents, d'arbitratge per a resolució de conflictes socials? Podem parlar de transparència administrativa, de repartiment social dels beneficis dels equipaments eòlics, de reinversió dels beneficis per a noves formes d'energia? Podem parlar d'un nou model de promotors eòlics lligades als municipis? Podem parlar que el Departament de Treball en pro de la indústria no defensi sempre l'interès general? Podem parlar de responsabilitat energètica del

conjunt del país, de repartiment equilibrat entre producció energètica i consum?

Em temo que no. El dilema no està entre energia alternativa o la nuclear, com ens volen fer creure, sinó entre una manera d'implantar l'energia o una altra, possiblement més costosa però socialment més sostenible. Una energia alternativa o un negoci, sense alternativa, en nom de l'energia. Aquest és un procés de creació de consciència i de cultura i també de país, d'un país que no se sent identificat amb el seus territoris. El franquisme va desfer la costa, el pujolisme va desfer els Pirineus, el tripartit desfarà la Catalunya pobre d'interior i la Catalunya sud. ☹

Impressions

David Llistar. Observatori del Deute en la Globalització

/opinio@setmanaridirecta.info/

Guerra nord-sud: biocombustibles contra aliments

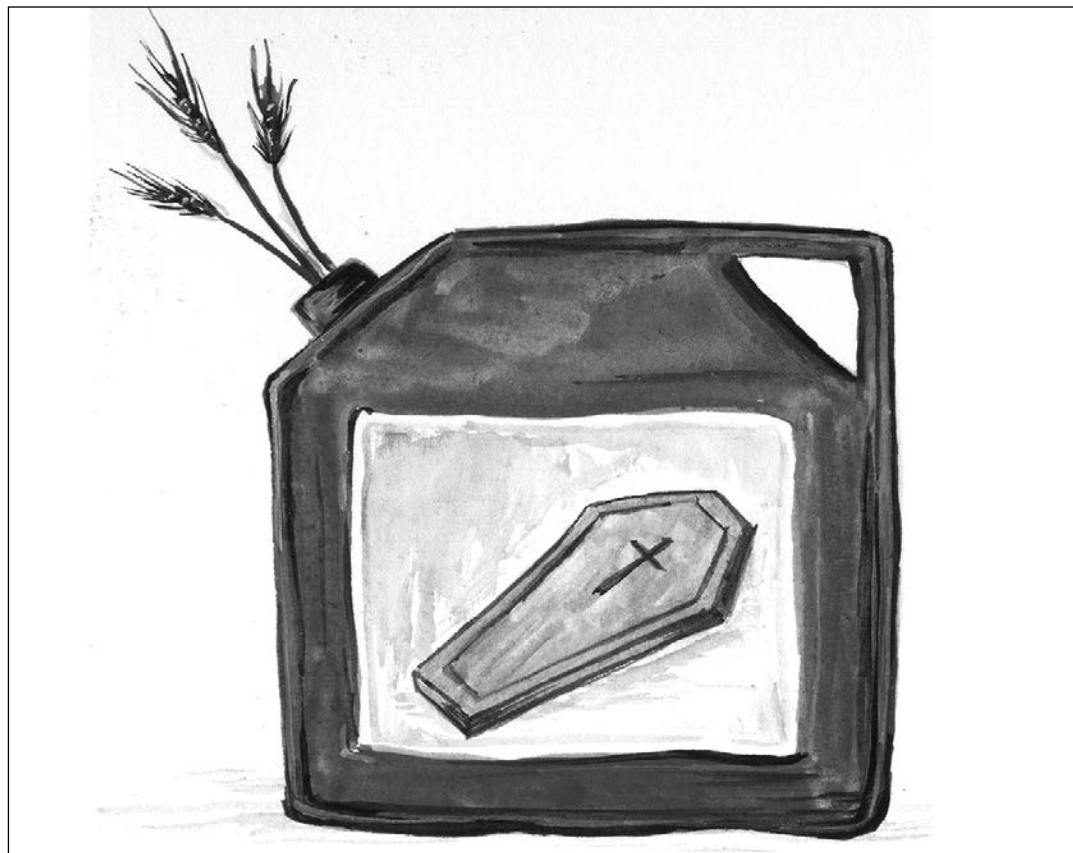
Is biocombustibles estan de moda. A tot el món –des dels Estats Units fins a Indonèsia– se substitueixen camps de cultiu d'aliments per deserts “verds”. Petits cultius i boscos per extensos monocultius d'oleaginoses per produir bioetanol i biodiesel. Una alternativa rendible tant al declivi de la producció de petroli com a la creixent inseguretat energètica i a l'imminent canvi climàtic global. Tot semblen avantatges.

No obstant això, aquest mercat de biocombustibles en vertiginós ascens està afectant la vella necessitat d'alimentar-se dels més pobres. Ho hem vist, últimament, en les manifestacions de Mèxic, després que la principal comercialitzadora de gra del món –la nord-americana Cargill– hagués preferit vendre el blat de moro a les companyies energètiques nord-americanes en un futur que no pas a les *tortilleries* mexicanes al present. A Mèxic, bressol d'aquest cereal, la *tortilla* va doblar automàticament el seu preu. Aquest fenomen s'està reproduint en molts altres indrets. Així, el nostre voraç consum energètic al nord s'enfronta, enguany, a la seguretat alimentària del sud. Es confronten drets de diferent naturalesa entre persones molt allunyades entre si. Dret, per exemple,

d'utilitzar aires condicionats o conduir automòbils 4x4 a Espanya, enfront del dret d'alimentar-se amb *tortillas* de blat de moro (el menjar més barat a Amèrica Llatina) dels que són a la rera-guarda de la globalització. Una nova interferència perillosa i de moda que hem de tenir molt en compte.

Un segon impacte al sud sorgeix de la necessitat urgent de terres cultivables i la “molèstia” que suposaran petits camperols, selves, boscos o grups locals que s'oposin al seu avanç. Només el cas europeu –les fites plantejades en el sinus de la Comissió Europea d'arribar, per al 2010, a un 5,75% de biocombustibles en el còctel energètic que consumim els europeus– suposa la necessitat imperiosa de prendre les terres al sud per dedicar-nos-les. Per tal de substituir un 1,7% del consum energètic europeu (i de les emissions de CO₂), s'hauria d'usar el 18% del sòl agrícola europeu. La resta s'haurà de trobar a Colòmbia, Brasil, Argentina, Nigèria, etc. Però, com es viurà aquest procés d'annexió massiva de terres per l'usufructe de països altament consumidors d'energia? L'experiència, als països que es lliuren als monocultius intensius destinats a l'exportació, pot ser bona per algunes grans famílies locals o per les comercialitzadores com Carrefour, però no per la pagesia local. Mitjançant diferents mecanismes, el petit camperol es veu obligat a vendre les seves terres o a treballar-les en les condicions que marca la gran distribució: sobreexplotació laboral. El resultat, *grosso modo*, és un buidatge del camp i l'engreix de les ciutats de pobres excamperols. Qui es quedi de pagès, haurà de subordinar-se sense cap ajuda al mercat internacional, als seus atacs de *dumping* i a les seves oscil·lacions imprevisibles.

Una tercera família d'impactes completaria la “impactologia” dels biocombustibles. Ens referim als

Elva Lombardia

estrictament ambientals. Els cultius energètics no només exigeixen substituir camps de cultius d'aliments per energètics, o la desforestació de zones boscoses tropicals; també requereixen quantitats ingents d'agroquímics (petroli derivat), quantitats d'aigua, i per què no, d'espècies millorades genèticament sota pagament de regalies a les propietàries de les patents. Contaminació transgènica contra biodiversitat. Per què anomenar-los, aleshores, biocombustibles en lloc d'agrocombustibles?

Els tres conjunts d'impactes –inseguretat alimentària, expulsió de la pagesia i desforestació/contaminació transgènica– contrasten amb els suposats beneficis de la introducció massiva de biocombustibles. Ni són neutrals des del punt de vista de l'emissió de CO₂ i altres gasos, com s'addueix mediàticament, ni la seva producció està

exempta de la necessitat d'utilitzar hidrocarburs, just la matèria primera a la qual pretén substituir. Els estudis de cicle complet més optimistes, afirmen que per cada part de biocombustible és necessària almenys 0,4 de petroli (en forma d'agroquímics, canvi de l'ús de la terra, refinament...). Per tant, cada litre de biocombustible suposa l'equivalent a 400 ml de petroli. El rendiment encara és pitjor si, com sembla, els biocombustibles han de ser transportats milers de kilòmetres fins a la seva destinació de consum. Finalment, l'únic argument que encara se sosté és el de fixar la població pagesa al medi rural.

Aleshores, per què tant d'interès? No només hi ha motius geoestratègics pel que hom ja denomina “colonialisme verd”, també pressuposa enormes possibilitats de negoci per alguns grups d'interès. Aquests grups van des de la indús-

tria automotriu, com Daimler Chrysler –que suggereix que el problema de l'escalfament global es centri en els carburants i no pas a reduir la potència dels motors. Inclou les comercialitzadores transnacionals de gra, com ara Bunge; les indústries biotecnològiques, com Monsanto o Novartis; les petrolieres, com Repsol-YPF o les empreses multiserveis, com Abengoa o Acciona. El pitjor de tot és que, tant organitzacions ecologistes o de cooperació pel desenvolupament com la pagesia del nord i del sud es confonguin i optin per donar suport a la seva poca i malastruga difusió. Diverses campanyes (com www.noetmengiselmon.org) i organitzacions com VSF o ODG, encara massa poques, comencen a destinar, avui, els seus esforços a plantejar aquesta paradoxa a l'opinió pública.

No només hi ha motius geoestratègics pel que hom ja denomina ‘colonialisme verd’, també hi ha enormes possibilitats de negoci

Ivan Miró. Assemblée de Barri de Sants

/opinio@setmanaridirecta.info/

Eleccions? Assemblees populars als carrers i les places!

Com encarar un procés electoral, des del punt de vista de qui aspira a l'experiència viscuda del municipalisme autogestionari? Com fer-ho en un context on la democràcia participativa és, únicament, una retòrica destinada a emascarar la intensa violència de la reestructuració metropolitana? És pertinent, avui, forçar una alternativa electoral quan vivim els moments més àlgids del descrèdit de la democràcia representativa? És possible una altra política en un marc on el vincle social està extremadament mediatitzat per la mercantilització?

La relació, sempre conflictiva, entre un protagonisme social que tendeix a l'autonomia respecte de l'Estat, que s'expressa amb l'acció directa, que se socialitza horitzontalment i, per altra banda, un sistema de partits que cada vegada més esdevé una execrència de la societat, una carcassa exògena, una autorepresentació, s'aguditza quan ens acostem a la “festa de la democràcia”: les eleccions.

Els debats poden girar al voltant de donar suport a forces de l'esquerra institucional, que en la seva pràctica diària gestionen positivament vers el latifundisme urbà i per contra penalitzen la

Podem decidir girar la mirada cap als nostres espais i centrar el debat en com articulem aquesta esfera pública no estatal

pobresa i/o la dissidència. Poden girar vers la constitució de candidatures que, si tenen èxit, cauran –com afirma Luciano Canfora– en l'esclavatge de la cultura dels seus antagonistes. Poden girar, també, en la verbalització de la impotència a través de crides abstencionistes, amb uns resultats mai verificables ni susceptibles de provocar alternatives a la crisi vigent del sistema de representació.

Però, sobretot, podem decidir girar la mirada cap als nostres espais i centrar el debat en com articulem aquesta esfera pública no estatal que s'intueix però que no acaba d'emergir.

La proposta de celebrar –el proper 5 de maig– Assemblees Populars als carrers i places de tots els barris de la ciutat és una possibilitat de superar una discussió viciada. Tornar la política al carrer, reforçar el vincle social a partir del gaudi d'estar junts, insistir en la creació d'organismes de democràcia directa, pensar col·lectivament els problemes comuns i decidir les solucions que cal aplicar entre totes; en definitiva, reapropiar-nos de la política i de la ciutat des de la singularitat de cadascú, és, senzillament, seguir aprofundint en la tasca que ja fem, però fer-ho visible i fer-ho alhora.

Rosa Carbó. Sociòloga /opinio@setmanaridirecta.info/

Quin és el límit?

Als municipis del voltant de Barcelona, es pot observar l'aprovació d'una sèrie de plans urbanístics que presenten ambiciosos projectes de creixement dels seus respectius territoris. S'han començat a crear nous barris i en molts municipis ja és evident un augment considerable de la població.

El cas de Viladecans és paradigmàtic. Des de 1998 fins ara, la seva població ha augmentat un 10%, passant a ser de 61.168 habitants. La tendència segueix a l'alça, ja que aquest municipi ja ha aprovat el Pla Llevant, que preveu la construcció de 2.209 habitatges al sector Olivaretes i Torrent Fondo, ubicats a la serra de Montbaig (muntanya de Sant Ramon), situada a la part oriental del municipi que delimita amb Sant Climent (carretera C-245) i Sant Boi de Llobregat. En un període de deu anys, s'urba-

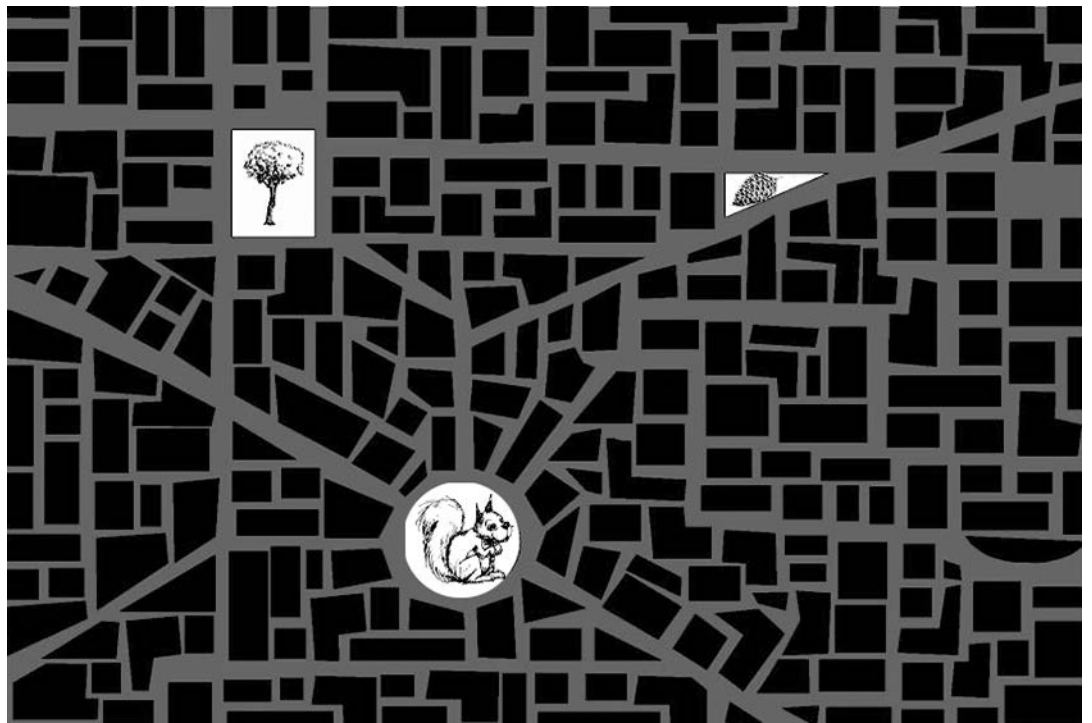
nitzaran 423.188 m² per tal de construir nous equipaments i habitatges. D'aquesta superfície, el 21% serà destinat a habitatge, el 34% a vials i aparcament, el 25% a zona verda, el 16% a equipaments i el 2,46% a la protecció de les torrenteres.

Entre els equipaments previstos, hi ha un ambulatori, la creació d'una pista d'atletisme o l'ampliació del Parc de Torre Roja. Respecte a l'habitatge que es vol construir, el consistori es compromet a fer que el 50% sigui de preu assequible (segons el Conveni de col·laboració amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge, ratificat pel ple de l'Ajuntament l'abril de 2006).

Un altra conjunt de mesures del Pla Llevant pretén millorar la mobilitat i fer desaparèixer els actuals col·lapses de trànsit a les vies internes de la ciutat. Entre d'altres accions contemplades, trobem la millora de la carretera de Sant Climent i la creació d'una ronda de circumval·lació que millori les connexions amb Sant Boi de Llobregat i Sant Climent.

Amb totes aquestes actuacions, el Pla Llevant de Viladecans posa sobre la taula una de les estratègies més utilitzades pels ajuntaments en aquests últims anys. El Pla de Ponent de Gavà, la urbanització de l'Eixample Nord del Prat de Llobregat o el projecte de la Gran Via i la Ciutat de la Justícia a L'Hospitalet, tots aquests plans urbanístics deixen ben clar que, per aconseguir més equipaments, més serveis i "millorar" la ciutat l'única estratègia possible és augmentar l'edificació, ampliar els contorns de la ciutat i perdre els espais naturals que, en alguns d'aquests municipis, encara es poden trobar.

Les causes d'això són diverses, però val la pena destacar-ne

Antuan

algunes. En primer lloc, els beneficis econòmics que un ajuntament pot arribar a aconseguir en alliberar sòl i permetre l'edificació. Uns beneficis que li poden permetre sufragar altres despeses (de personal, de serveis, etc). A més a més, si aconseguix que la iniciativa privada construeixi més habitatge social del que l'obliga la llei (entre un 30 i un 40%, en funció de la població resident), a més dels econòmics, també aconseguirà rèdits electorals. D'altra banda, també matarà dos ocells d'un sol tret si construeix edificis d'habitatge de lloguer "a preu assequible" en sòl destinat a equipaments però, això sí, reservant les plantes baixes per fer equipaments per a la ciutadania.

En segon lloc, els municipis mitjans i petits que, generalment, tenen déficits de serveis importants, especialment de transport públic, tenen més força a l'hora d'exigir inversions

quan més habitants tinguin. D'aquesta manera, Viladecans podrà reivindicar que arribi el metro o que augmenti la freqüència dels trens, senyalant que cada cop hi ha més demanda d'aquest servei, per exemple.

A més dels avantatges, l'augment de població també té els seus inconvenients. Tal com assenyalava la Plataforma Salvem Olivarettes, que s'oposa radicalment al Pla Llevant, l'arribada de més població suposarà una saturació dels serveis existents, si no hi ha una planificació prèvia de la futura demanda. Actualment, aquesta previsió no és suficientment exigent, ja que obliga únicament a reservar un mínim d'un 10% per a la construcció dels carrers i dels equipaments (sense especificar els percentatges i sense estudiar prèviament les futures necessitats). Així que tornem a ensopegar, un altre cop, amb la mateixa pedra ja que aquesta

situació és hereva de la planificació descontrolada i irracional que vam tenir durant el franquisme i de la qual avui dia encara patim les conseqüències.

Les repercussions a mig i llarg termini tampoc són tan positives com la publicitat d'aquests plans ens fa creure. Els beneficis econòmics recaptats amb aquestes operacions tenen data de caducitat i molt més si arriba un punt en què ja no hi ha cap tipus de sòl per vendre. Quan la idea de ciutat compacta no sigui més que un acudit, quan no es pugui diferenciar una ciutat d'una altra i les carreteres acabin essent els únics espais lliures, potser llavors, arribats a aquest punt, s'obri l'interrogant. Potser aquesta serà l'única forma per tal que es comencin a qüestionar quin és el límit del creixement urbanístic i quin sentit té basar el finançament d'un municipi en l'especulació i obligar a malviure a la ciutadania.

Potser quan la idea de ciutat compacta no sigui més que un acudit, quan no es pugui diferenciar una ciutat d'una altra i les carreteres acabin essent els únics espais lliures, potser llavors, s'obri l'interrogant

Dídac P. Lagarriga. Traductor i compilador /opinio@setmanaridirecta.info/

Bons i dolents, les bruixes es pentinen

Ayant fent, he compartit àpat, i fins i tot amiatat, amb votants i militants de molts dels partits polítics de l'estat (amb i sense representació), entre ells fans del PSOE que entenen el partit (i la constitució) com un acte de fe —ja siguin ateus, catòlics o musulmans—; un exministre del PP (i alguns dels seus votants) que desafien l'imaginari que els envolta; militants d'HB, PNB i PP-PSOE sortint de tapes per Bilbao cada cap de setmana... A Tesalonika, un skin neonazi (que amb els anys va canviar el pòster del Hitler per un del Jim Morrison) em va acollir a casa seva i em va introduir al meravellós món del Rebetiko, la música antirepressiva per excel·lència.

He compartit àpats i amistats amb acusats de pertànyer a ETA i que creuen sincerament que el fi (la victòria?) justifica els mitjans (com posar una bomba i matar un nen); pares i mares que fan tallar el clítoris a les seves filles per amor; islamistes que només de pensar en el matrimoni homosexual els vénen ganes de vomitar; cooperants que per voler salvar vides n'enterren cada vegada més a cops de propaganda; okupes que treballen per grans empreses que no respecten ni les mínimes lleis del joc; pijos que no han baixat de la Diagonal editant revistes que "trenquen motlles" o que viuen al Raval i aguanten el que sigui; empleats d'INDRA

Si som múltiples, és per la capacitat d'absorció que tenim, així que una mica de tots ells, m'agradi o no, em va consolidant com a persona

que són fervents defensors de l'esquerra social; periodistes de l'ABC, La Vanguardia o El País amb opinions dignes de publicar a qualsevol contrainformatiu; militants del decreixement incapaces de menjar de menú...

No intento assenyalar les contradiccions dels altres, tot el contrari. Amb totes aquestes persones he compartit grans moments plens d'humanitat i de respecte. Si som múltiples, és per la capacitat d'absorció que tenim, així que una mica de tots ells, m'agradi o no, em va consolidant com a persona. "L'Alcorà —escriu Abdennur Prado— anomena *mumin* a l'ésser que manté l'actitud d'obertura, i *kafir* a qui rebutja aquesta llumi-

nositat. (...) El *kafir* (lluny de ser un ateu o un infidel, com es tradueix normalment) és aquell que té bloquejats els sentits".

Bons i dolents es dilueixen en una obertura i un tancament, més real per intermitent, perseverant i difícil. La interferència constant. No pretenc relativitzar-ho tot, quedar-nos sense reacció, desactivar o reprimir la resposta digna, sinó provar d'entendre, d'apropar-me una mica més al que ens envolta i configurar, al que ens fa i desfà. Algú ho canta: Plou i fa sol, les bruixes són (i no són) bruixes / Plou i fa sol, la diversitat de dol.

Navegant per la xarxa

Llum al final del túnel

L'altre dia, navegàvem per la xarxa tot buscant una web digna del nostre espai i ens vam parar a pensar el motiu de molts dels sobrenoms que es posen els diferents participants als fòrums policials. I no és perquè ens fixem especialment en la policia, que ho fem, sinó que sempre són més peculiars que els de la resta de persones que participen en aquests debats en línia. Doncs, com si ens haguessin llegit el pensament, el nostres oblidats mariners de la pàgina web que agrupa diferents cossos de les forces de l'ordre (patrulleros.com), han obert una conversa sobre precisament això, el perquè dels seus *nicks* o sobrenoms...

Franciscodeasis és qui proposa començar a donar explicacions i molts se li afegeixen. L'explicació del seu sobrenom és la següent: "Vaig posar el nom que em va sorprendre trobar a la partida de bateig quan la vaig anar a buscar per casar-me". D'altres són menys treballats, com en el cas d'Alertamedia: "És aleatori, però mola, eh!", o de Mushobeti, que simplement respon a uns colors esportius. N'hi ha d'intel·lectuals, com William, que assegura tenir l'origen en l'obsessió per devorar llibres de William Shakespeare, i també d'optimistes, segons diuen, com el d'Escalaejecutiva: "Sóc policia local (escala bàsica) i fa tres anys que estic oposant al CNP (escala executiva)".

I per què creieu que un agent de la Guàrdia Civil es fa dir Shin-Chan2? No, no és perquè ensenyi la trompa (sobre la porra no en diu res). Segons assegura el motiu de tot plegat: "Crec en el poder de la ingenuïtat i en el de ser descarats dels nens". En l'àmbit infantil també hi és l'Epi: "Un personatge senzill, humorístic i amb moltes preguntes al cap... A més de ser un ninot que sempre m'acompanya en els meus viatges sobre dues rodes!" També hem trobat sobrenoms idealistes, com Espartaco: "Era el rei dels esclaus, defensor del oprimits...", i d'altres que fan por. Aquest és el cas de Sigpro: "El meu era per intentar deshumanitzar i no fer relacionable amb gairebé el meu nom i persona. De fet, el dia que em vaig registrar, tenia la pistola sobre la taula perquè l'estava netejant..." Tampoc hi falten les aus nocturnes: "Em faig dir Murciélagos perquè els compis ens coneixen així ja que patullem de nit i vestim de negre". Ni els qui troben a faltar la mare: "Això de Pròdig m'ho vaig posar pensant en el fill pròdig que torna a la llar... I jo sempre vull tornar". N'hi ha que no ho tenen molt clar, com un clàssic d'aquesta pàgina Ronin47: "Va passar en un altre segle i en una societat diferent, propugnant uns valors que no encaixen a la societat actual..." Tot plegat ens porta a pensar... I per què el més cruel dels policies forumistes es deu haver posat Satàn... A vosaltres que us sembla?

Llibertat d'expressió?

Roser Iborra Plans
Torelló

Alguns diuen que el Sr. Salvador Sostres escriu bé. Jo no he dit mai el contrari. Ara bé, si fas servir les teves aptituds, literàries o no, per escriure disbarats... no hi veig la gràcia. Vegeu-ne una mostra al diari *Avui*...

Pel que fa a les dones: "Sempre he pensat que el talent és una característica masculina" (...). "La insistència en la igualtat és ridícula: ara vindrà el número de les joguines sexistes, quan és evident que els nens no juguen a nines o a cuinetes i a les nenes rebregar-se en un camp de futbol no els agrada". També qualifica el fet d'al·letar un nadó en un restaurant d'"espectacle". I sentència: "És que les dones, a Catalunya, pel simple fet de ser-ho, ja no han de demanar permís per fer res?".

En relació als nens: "Em produeixen una gran satisfacció els dies de retorn a les escoles. Veure com als nens se'ls acaba la sopa i han de tornar a l'infern de la motxilla, els deures i la mitja pensió. Dins de cada nen hi ha un cuc de sota terra que es mereix això i molt més..." Pel que fa a la puresa de la seva mirada, tan imbècils com són i tan poc que hi veuen, sembla que aquesta frase l'hagi escrita un pederasta".

Pel que fa als homosexuals: "Jo crec que l'Estat, els diners, ha de guardar-se'ls per invertir en allò que li interessa i, en matèria de relacions, el que li interessa és la procreació, i són les relacions que poden contribuir-hi les que han de ser patrocinades. La resta, que follin a gust i que siguin tots molt feliços, però que es paguin el xampany".

Sobre els palestins: "Negar que Arafat és un terrorista i negar que l'Islam és la representació mateixa del crim tal com s'interpreta i es "practica" (si és que pot dir-se així) a Palestina és no voler veure la realitat".

Pel que fa als "pobres": 45 euros: aquest és el preu moderat, segons Sostres, d'un menú a Caelis de Romain Fornell, a la sala noble de l'hotel Ritz. I és que ser pobre, diu, no és una qüestió de mala sort: si ets pobre és perquè ets imbècil.

Contra els joves: "És veritat que la joventut dels nostres temps està especialment tacada per joves paràsits, per joves sense cap mena de voluntat de grandesa i de caràcter inconsistent, líquid. Els joves manifestants, els joves okupes, els joves que pertanyen a organitzacions de joves, els joves que pertanyen a organitzacions de joves pagades per les administracions: tanta, tantíssima misèria moral".

La resta d'articles que he llegit, o bé són publicitat no gens encoberta, pura i dura, o solen lloar els convergents i denigrar tots els altres polítics. No m'hi fico. Ja s'ho faran.

Però hi ha drets elementals.

"La pegatina no 'cal' que la apretes tanto, que ya ha 'quedao' bien cogida"

F. Cortiella
Barcelona

Odio el metro. M'enerva. Passadissos subterranis, gent atrafegada amunt i avall, mirades perdudes entre passos accelerats...; obsessius plafons publicitaris en qualsevol racó: apadrina nens, mira aquesta pel·lícula, vota el meu partit o fes quelcom perquè estàs tan grassa que fots fàstic. Meravellós. Després, per si encara no ha arribat a les teves mans cap diari gratuït de contingut imbècil —que farà les delícies dels ciutadans que bonament creuen que s'estan informant—, posen a la teva disposició el Canal Metro: actualitat política, crònica social i petits relats de proeses en pro de la supervivència d'alguna espècie d'animaló. I, a més de les pantalles a l'andana, sembla que aviat gaudirem de les seves emissions als mateixos vagons. Sí...

aquests nous que ja tenen la pantalleta incorporada i que, per ara, serveixen —uau!— per fer aparèixer el nom de la següent parada. Una última anècdota: pujo a un d'aquests nous vagons i, abans de saltar, enganxo una enganxina de Torà; s'atura a la parada, tothom se situa davant les portes esperant que obrin... però passen deu segons i res de res. Llavors, per megafonia una veu masculina —del conductor, suposo— etziba: "La pegatina no 'cal' que la apretes tanto, que ya ha 'quedao' bien cogida". Collons! —penso—, i miro amunt i avall dels vagons. Deu ser a mi. Sorprès per la omnis-ciència del conductor, m'apresso a sortir així que obre les portes. Sens dubte, era a mi. El que encara no sé és on recoi tenen col·locades les maleides càmeres dins els nous vagons...

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: **signatura, localitat i contacte**

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Que el diari *Avui* continuï vulnerant-los —cada dia!— amb aquest personatge, em sembla de jutjat de guàrdia. Alguns en diuen, d'això, llibertat d'expressió. Jo en dic un altre nom.

Estem lluny del franquisme?

Jordi Oriola i Folch
Esplugues de Llobregat

El franquisme va deixar la monarquia, un signe anacrònic del passat que persisteix tot i ser incoherent amb el "tots iguals davant la llei" de la democràcia. Per altra banda, el franquisme també ens va llegar una dreta que no té res a veure amb les dretes democràtiques europees. A Alemanya, seria inconcebible que hi hagués carrers o places Adolf Hitler, ni tampoc una Fundació Adolf Hitler, cosa que sí que passa aquí

amb Francisco Franco, perquè aquí el franquisme no ha quedat unànimament assenyalat com a règim genocida i sempre es ven la falsa cançoneta que hi va haver excessos als dos bàndols.

Mentida! Perquè no van ser només els excessos, ni les morts en guerra, ni tan sols l'aixecament contra un govern elegit democràticament, sinó que —acabada la guerra i durant quaranta anys— es va practicar un genocidi sistemàtic i implacable. S'estimen entre 100.000 i 150.000 morts després de la guerra! Res a envejar, per exemple, a la junta militar argentina (uns 30.000 morts) o a Pinochet (uns 3.500).

Per tant, el Partit Popular és un partit legalitzat dins del sistema polític vigent però, en ser l'hereu directe del franquisme, no podem dir que sigui democràtic perquè no parteix de valors democràtics. Hi ha gent que apunta amb encert que se'l podria il·legalitzar amb la llei de partits, donat que no condemna la violència practicaada per la dictadura. De totes maneres, que mitja Espanya els voti no vol dir que mitja Espanya

sigui franquista de socarrel, sinó que indica que la transició espanyola no va poder jutjar ni desarticular l'entramat franquista, de manera que juga al seu favor aquesta ambigüitat històrica i, sobretot, disposen de tot l'arsenal econòmic, financer i mediàtic que van forjar durant la dictadura i que els permet atreure sectors de la societat mitjançant la por (trencament d'Espanya, terrorisme, Estatut català, inseguretat ciutadana, immigració...).

I és dramàtic, perquè no permet passar pàgina i fa que, de resultes de la pressió dels populars, el PSOE actui com a hostatge de discursos franquistes —espantat i justificant-se continuament— en lloc d'actuar amb un criteri desacomplexat i modern respecte a temes com la memòria històrica, la solució política al conflicte basc, la defensa d'un Estat plural,... tal com sí que va fer, al principi, amb la retirada de tropes espanyoles de l'Iraq o amb la legalització del matrimoni homosexual...

Així està el pati

► Pàgina 10

El 2 d'abril es van realitzar unes primeres aturades a tots els centres d'Atento, amb un seguiment de fins al 100% a València

► Pàgina 12

El dimecres 18 d'abril es va detenir a Barcelona el jove Aitor R.E., de 20 anys, a qui van trobar material armamentístic i simbologia nazi

► Pàgina 13

La SGAE demana 6.000 euros a la web alasbarricadas.org per crítiques a Ramoncín. La societat aposta per una nova via de finançament

ESTAT ESPANYOL // ELS FONS DE COOPERACIÓ FINANCEN CAMPS D'INTERNAMENT

Les polítiques migratòries causen milers de morts a les rutes d'entrada

✉ Roger Rovira

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Milers de persones moren cada any per les polítiques migratòries espanyoles i europees, segons l'informe anual de SOS Racisme. Aquest tipus de polítiques, en comptes d'aturar el flux migratori, omplen de morts les seves rutes d'entrada. El Govern reconeix que 6.000 persones van perdre la vida tractant d'arribar a les Canàries el 2006, tot i que es tem que la xifra sigui molt superior, sense tenir en compte les persones mortes a l'estret de Gibraltar.

El govern reconeix que 6.000 persones van perdre la vida tractant d'arribar a les Canàries el 2006

Els treballadors en situació irregular –prop d'un milió– pateixen més accidents i més greus, amb una taxa de mortalitat cinc vegades superior a la resta. A més, representen la meitat de la població sense sostre. És freqüent veure al camp files de treballadors subhastant-se per sous de fam, sense que els contractants siguin sancionats. L'exploació sexual està igualment estesa.

► **L'objectiu: impedir a les persones sortir dels seus països**
Com els Estats Units en territori mexicà, "la UE ha desplaçat les seves fronteres" a l'Àfrica Occidental. Països com el Marroc, Algèria o el Senegal, "que no respecten els principis democràtics ni els Drets Humans", fan d'immensa duana i han signat tractats bilaterals per rebre les persones expulsades que no poden ser repatriades als seus països d'origen. Especialment greu és l'existència de camps d'internament, sovint finançats amb fons de cooperació al desenvolupament. La repressió s'amaga a l'opinió pública "subcontractant-la" als estats africans. El Govern espanyol, recriminat per la UE en matèria d'asil i refugi, inverteix molt més en control fronterer que en integració i eradicació de la pobresa.

Guillem Valle

Càrrega policial a la plaça André Malraux l'agost de 2001, on hi va haver més de cent detinguts, la majoria, sense papers

► **Distorsió per part dels mitjans**

El 70% de les notícies sobre migrants són negatives, presentant-los com un problema. SOS Racisme creu que "cal que institucions i mitjans suprimixin la menció de la nacionalitat, origen geogràfic o ètnic de les persones que han comès un delictes". El discurs també és alarmista. El suposat allau de pasteres representa un 5% de la immigració: el 80% de les persones en situació irregular van entrar amb avió i un 15%, per terra. Malgrat l'intent oficial de considerar associació il·lícita qualsevol banda llatina, els Latin Kings van ser reconeguts pel Consell de Joventut de Catalunya.

► **Els joves i els menors**

El sistema d'acollida de l'estat és molt limitat i vulnera molts drets reconeguts internacionalment als

joves. "Se'ls considera abans estrangers que joves". No es té en compte la seva opinió ni se'ls informa sobre el procés de repatriació "fins que apareixen els agents de policia a casa seva i els duen emmanillats a l'aeroport". Tampoc es valora el seu context al país d'origen ni si el reagrupament familiar serà viable.

► **Els gitanos i els musulmans, els més rebutjats**

L'informe presenta el poble gitano com el sector social més rebutjat, "per damunt dels presidiaris o la gent d'extrema dreta". Segons dades del CIS, "un 25% dels espanyols no vol que els seus fills estudiïn amb nens o nenes gitanes, i al 40% els molestaria tenir-los de veïns". La Fundació Secretariat Gitano denuncia que a aquest racisme no se'l considera greu: "és invisible". S'ignora que

molt més de la meitat dels 650.000 gitanos de l'estat treballen i no pateixen discriminació social, tot i que el 45% se senten marginats a la feina. La seva esperança de vida, però, és 9 anys inferior a la resta, i la mortalitat infantil 1,4 vegades superior.

D'altra banda, "el 83% considera els musulmans com a fanàtics". Afloren les queixes veïnals contra la presència d'estrangers al carrer, amb casos d'insults, agressions i amenaces racistes. Els problemes propis del sistema social de l'estat, com l'accés a la vivenda, troben un cap de turc en els migrants, tot i que el 65% viu en habitacions llogades (no el pis sencer).

► **Ultradreta i forces de seguretat**

La policia detecta prop de 15.000 joves en bandes d'ultradreta a l'estat i una recent coalició per transmetre el missatge xenòfob.

Segons l'informe "l'extensió i filtració als moviments veïnals i juvenils, així com les candidatures electorals, ja són una realitat". El 2006 fou l'any d'explosió de la violència xenòfoba a tot Europa i a Rússia, i l'extrema dreta es va consolidar electoralment a França, Bèlgica i altres països. L'actuació policial també queda en entredit: "podem afirmar que hi ha indicis clars que actuen (detenen, identifiquen) a partir del perfil racial i ètnic, i que ho fan menys respectuosament". SOS Racisme afirma que "el migrant no tria la seva situació, que no ha de ser motiu de persecució. S'ha de diferenciar entre irregularitat i il·legalitat". Estar indocumentat no és cap delictes.

Afloren les queixes veïnals contra la presència d'estrangers al carrer, amb casos d'insults, agressions i amenaces racistes

Cronificar la irregularitat

De les 577.800 persones regularitzades el 2005, un 15% (85.000) no van poder renovar el permís per haver canviat de sector laboral o fins i tot per haver canviat de feina o de càrrec dins el mateix sector.

D'altra banda, "s'ha de desvincular nacionalitat de ciutadania, perquè tots aquells estrangers (el 8,7% de la població) que resideixen aquí, treballen, paguen impostos, utilitzen els serveis públics, etc. Han de tenir els mateixos drets que la resta de la població, com el de la participació política.

SOS Racisme titlla de "ficció jurídica" pretendre que els estrangers ja vinguin amb contracte laboral, contra tota lògica del procés migratori. "La Llei d'estrangeria admet que aquestes persones hagin de passar dos o tres anys en la irregularitat (com preveu el mecanisme d'arrelament). Només pot definir-se com injusta, hipòcrita i perversa. Denunciem que hi ha un racisme institucional que cronifica la immigració irregular".

EL PRAT // LABORAL

Un jutjat obliga Iberia a retirar una sanció per la invasió de les pistes

Agències

La titular del jutjat social número 3 de Barcelona ha obligat Iberia a anul·lar la sanció de 45 dies sense sou i feina que va imposar al treballador Marco Aurelio Arenas per haver envaït, segons la companyia, les pistes de l'aeroport del Prat durant la vaga del 28 de juliol passat. La jutgessa no va acceptar com a prova les imatges de les declaracions que el treballador, que és delegat sindical de la CGT, va fer a les càmeres de Telecinco, ja que estaven gravades a l'exterior de l'aeroport. Arenas no ha estat l'únic a recórrer contra la sanció. A un altre delegat sindical li han ajornat el judici per al 5 de juny, quan es jutjaran una vintena de casos, ja que vol estudiar la causa que té oberta el jutjat penal número 1 del Prat contra més de 200 treballadors per possibles delictes de sedició, desordres i alteració de l'ordre públic.

GIRONA // LABORAL

Empleades de Clece tornen a manifestar-se reclamant millores salarials

Agències

Una vintena de treballadores de l'empresa gironina Clece, concessionària de la neteja de dependències municipals, es van concentrar divendres 20 d'abril davant de l'Ajuntament per reclamar un augment de sou. El conflicte en aquesta empresa ja va generar una vaga de 37 dies, que va finalitzar el passat 10 d'abril amb l'acord de convertir contractes temporals en fixos, incrementar el nombre de treballadors i donar noranta dies de permís no remunerat. Tot i això, les treballadores creuen que l'empresa seguirà pagant uns "sous injustos" i, per això es concentraran cada divendres davant del consistori.

PAÏSOS CATALANS // DESLOCALITZACIONS INVISIBLES EN ELS TELESERVEIS

Vaga a l'altre costat de la línia

CGT

Marxa de treballadors i treballadores d'Atento

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Cada vegada són més els sectors econòmics víctimes de les deslocalitzacions en la cursa de les empreses per multiplicar els beneficis any rere any. L'últim exemple n'és el telemàrqueting, un negoci a l'alça que en pocs anys ha passat a donar feina a milers de persones,

L'aturada va ser massiva a València, amb un 90% de seguiment, mentre que a Barcelona va ser d'un 65%

encara que sigui de forma precària i mal pagada. El sou mitjà de teleoperador d'Atento –filial de Telefónica i líder del sector– és de 600 euros al mes, treballant tres de cada cinc caps de setmana. Però aquestes condicions laborals no impedeixen que Telefónica pretengui desviar cada cop més càrrega de feina a països llatinoamericans on el grup ja té presència, com Perú, El Salvador o Xile.

Aquestes pràctiques de dúmping social també tenen el suport d'algunes administracions. Un exemple és el nou centre de trucades que Atento obrirà a Jaén per a cobrar les subvencions de la Junta d'Andalusia. Això es farà, segons les treballadores del sector, a costa d'acomiadaments en altres ciutats.

Fruit d'aquesta política, des de finals de març ja s'han produït uns 1.500 acomiada-

ments, segons denuncia la Confederació General del Treball (CGT), i l'empresa està preparant un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) que n'afectarà 3.000 més.

Resistència de la plantilla

Encara que el telemàrqueting sigui un sector molt precaritzat i sense una tradició sindical i combativa massa consolidada, les intencions de la patronal no s'han pogut realitzar sense generar les protestes de les treballadores. El 2 d'abril es realitzaven unes primeres aturades de dues hores per torn a tots els centres de la companyia, amb un seguiment de fins al 100% a València.

El salari mitjà d'un teleoperador d'Atento és de 600 euros al mes

Aquesta mobilització sols va ser, però, el preludi de la vaga de 24 hores realitzada el passat dilluns 16 d'abril, després que la

direcció d'Atento "abandonés la taula" de conversa amb els sindicats on s'havia de tractar el tema de l'ERO i anunciés que a partir d'aquest moment n'exclouria la CGT. L'aturada va ser especialment massiva a València (centre que viu un conflicte quasi permanent des de fa mesos) amb un 90% de seguiment, mentre que a Barcelona va ser d'un 65%, segons les dades difoses per la CGT, sindicat convocant. Ni l'empresa ni cap altre sindicat han emès comunicats propis sobre la vaga.

A altres punts de l'Estat destaquen els grans centres d'Atento a La Corunya, Sevilla i Madrid –on també es va fer una manifestació i on va aturar-se més del 70% de la plantilla. A Càceres, com a excepció, les mobilitzacions van tenir només el 30% de seguiment.

De moment no hi ha hagut cap reacció empresarial a la vaga, i des de la CGT asseguren que "aquesta serà una lluita llarga" i recorden que Telefónica ha obtingut l'últim any un benefici rècord de 6.233 milions d'euros (un 40,2% més que el 2005) i 203,2 milions de clients (32,4 % més que l'any anterior), per remarcar la justícia de les seves reivindicacions. ☎

SANT CUGAT DEL VALLÈS // SOLIDARITAT OBRERA

Delphi Sant Cugat s'atura amb Cadis

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La planta que Delphi té a Sant Cugat del Vallès va decidir convocar una aturada solidària el mateix dia que tota la badia de Cadis celebrava una vaga general. L'acció, que va ser de dues hores per torn, va anar acompanyada d'una manifestació que va anar des de la fàbrica fins a l'Ajuntament. La marxa es va fer darrere el lema "Delphi Sant Cugat amb els companys de Cadis, no al tancament de Puerto Real". A l'Ajuntament van entrar per parlar amb alguns regidors i es va llegir un

comunicat des del balcó. Aquesta convocatòria va ser seguida per la pràctica totalitat dels treballadors, i a la manifestació hi van anar entre 200 i 400 persones segons les fonts. Amb la protesta, el Comitè d'Empresa de la multinacional nord-americana de components de l'automòbil, amb majoria del Col·lectiu Obrer i Popular (COP), va voler mostrar la seva solidaritat amb els seus companys andalusos, però també fer saber la seva preocupació per ser els següents en patir la deslocalització. En aquest sentit, El president del comitè d'empresa, José Antonio Morán, va explicar que Delphi té

previst obrir a principis del 2008 una fàbrica a Romania que fabricarà el mateix tipus de bomba d'injecció que la fabricada a Sant Cugat.

Èxit de la vaga general

Per altra banda, la vaga general convocada a 14 municipis de la badia de Cadis en solidaritat amb els treballadors que l'empresa Delphi té a Puerto Real va tenir un seguiment del 100%, segons els convocants. A més, unes 5.000 persones van acudir a la convocatòria, en un pas més en la lluita que duen a terme els treballadors andalusos per mantenir la seva feina.

Readmesa la Coordinadora del Telemàrqueting de CGT

GSB
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La delegada sindical de l'empresa GSS Line a València i Coordinadora Jurídica de Telemàrqueting de la CGT, Paz Oyó, ha aconseguit una sentència judicial que obliga la seva readmissió, ja que reconeix que els dies que va faltar a treballar no van ser injustificats, sinó

que es trobaven dins les seves hores sindicals reconegudes i que havia avisat amb anterioritat de la seva intenció d'utilitzar-los.

El cas d'Oyó va ser interpretat des de CGT com un atac a la llibertat sindical i va motivar la realització d'una intensa campanya de solidaritat que ha acabat ara amb la definitiva readmissió de la treballadora.

ESTAT ESPANYOL // EL MINISTERI DE SALUT INTERVINGUÉ ALS ANUNCIS

Actimel usa publicitat enganyosa i no se n'ha limitat el consum

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Al'anterior edició del Setmanari de Comunicació DIRECTA vàrem afirmar en portada que "Els Actimel redueixen la producció de defenses". Ens vàrem referir a la informació penjada a portals d'internet especialitzats en nutrició i a un suposat decret del Ministeri de Salut del govern de l'Estat que obligava la marca Danone a especificar en la seva publicitat que es recomanava limitar el consum d'Actimel a només 15 dies. Després de consultar fonts del Ministeri, dels tribunals contenciosos-administratius i de la mateixa Danone, hem de rectificar en part aquelles informacions.

Danone ha rebut queixes i denúncies per la seva publicitat al voltant de productes amb bifidus o L.Casei

A l'Estat espanyol, Danone ha rebut, efectivament, moltes queixes i denúncies per la seva publicitat al voltant de productes amb bifidus o L.Casei. Als anuncis d'aquests aliments se'ls pressuposa un plus més enllà de l'alimentari. Els eslògans i les imatges associades condueixen l'espectador fins la percepció d'un aliment que incorpora qualitats mèdiques. Les denúncies han estat interposades des de l'any 2003 per part de l'empresa Pascual (per competència deslleial), per associacions de consumidors i per particulars. Una de les que va aconseguir resoldre positivament la demanda fou la Asociación Nacional de Especiali-

Edu Bayer i juny Brullet

dades Farmacéuticas Publicitarias. En base a aquest contenciós, la secció tercera del Jurat d'Autocontrol de la Publicitat (organisme que executa els decrets i resolucions del Ministeri de Salut en tot allò vinculat a la publicitat d'aliments o medicaments) va dictaminar que Danone utilitzava publicitat enganyosa que pretenia confondre el consumidor amb la falsa idea que els Actimel tenien un plus d'aportacions que milloraven la salut dels qui els consumien. Va obligar la multinacional a retirar la paraula Inmunitas dels seus anuncis, ja que es tracta d'una fantasia publicitària registrada com a marca que no té cap relació amb el bacteri L.Casei incorporat a la composició dels Actimel.

► **Informacions no confirmades** Més enllà del fins ara explicat, la gran quantitat de missatges, dades o rumors que corren al voltant d'Actimel no han estat confirmats per aquesta redacció. A la pàgina

L'empresa afirma que tot plegat és fals i que més de 30 estudis científics ho avalen

web de Danone un destacat comunicat assegura que tot plegat és fals i pontifica que més de 30 estudis científics han avalat les aportacions positives en la salut d'aquest producte làctic.

► **Danonino a Argentina**

Argentina és un dels països on s'ha viscut una major oposició a la multinacional Danone. És en aquest país d'on presumiblement sorgeix, segons l'empresa de làctics, el rumor sobre la reducció en la producció de defenses que

pateix l'organisme si es consumeix Actimel de forma contínua i perllongada. Des de la DIRECTA ens hem posat en contacte amb el periodista argentí Juan Isidro González, especialitzat en alimentació i publicitat. Segons González, actualment no hi ha cap decret contra Actimel a Argentina, però assegura que "la publicitat que emet La Serenissima—filial argentina de Danone— és sempre enganyosa i per tant, il·legal". Ens informa que els productes Danonino sí que varen ser denunciats i que el govern va dictaminar que s'estaven comercialitzant il·legalment, ja que ni tan sols havien estat registrats per tal de rebre el corresponent seguiment i control de qualitat per part de l'administració. En aquests moments, el mateix González està fent un seguiment dels anuncis d'Activia, que prometen millorar el sistema digestiu en 14 dies, i que per tant constitueixen promeses de millora de salut no tolerades per la regulació publicitària. ☺

Vic // ESPECULACIÓ

Acció Directa per aturar l'enderroc de les Adoberies

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El passat dimecres 18 d'abril, la Plataforma Salvem les Adoberies va entrar en un dels solars on s'estan enderrocant els antics edificis del sector tèxtil pelleter del centre de Vic. Els edificis s'han deixat degradar durant anys i ara són objecte d'una intensa especulació urbanística. L'entrada al solar tenia com a objectiu l'aturada simbòlica de les obres d'enderroc per tal de conscienciar la ciutadania de Vic davant l'avenç del procés de destrucció d'aquest conjunt d'edificis que configuren un patrimoni històric i cultural del passat més recent. Tot i les inclemències meteorològiques finalment es va poder fer la lectura del manifest des de les mateixes runes dels enderrocs i des de la plataforma es valora molt positivament aquesta primera acció directa davant el projecte.

BARCELONA // URBANISME

250 veïns i veïnes surten de nou al carrer per defensar la Barceloneta

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Dissabte 21 a la tarda es van tornar a manifestar pels carrers de l'històric barri mariner de la ciutat de Barcelona. Un recorregut reivindicatiu va servir per assenyalar els edificis i baixos abandonats, com ara la cooperativa Segle XX, l'antiga AVV, l'anterior Escola d'Adults o l'edifici de La Marina. Reclamen que un altre pla és possible i volen que es trobi una alternativa a l'actual projecte dels ascensors. Els edificis buits de titularitat pública o en litigi creuen que podrien ser destinats a la recol·locació del veïnat.

BARCELONA // CENSURA AL FOTÒGRAF JOAN GUERRERO L'ANY 2002 A SANT ANDREU

Judici pel dret a la lliure informació

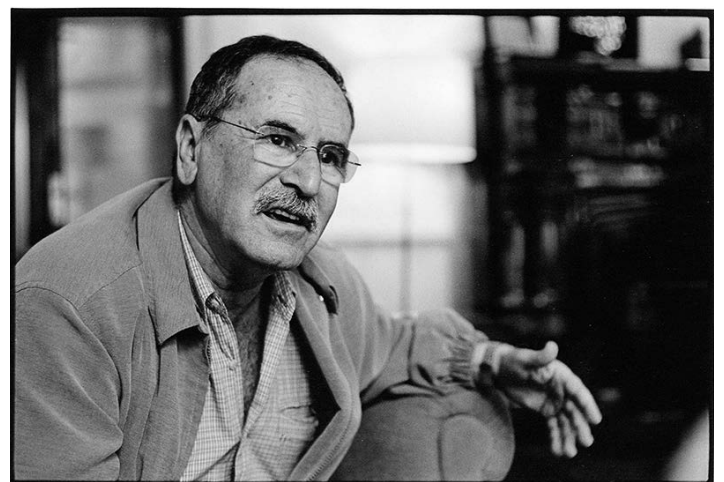
Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 24 d'abril s'havia de celebrar al jutjat penal número 2 de Barcelona el judici en defensa del dret a la informació del fotoperiodista Joan Guerrero. Finalment la vista oral va tornar a quedar suspesa. Després de guanyar els recursos presentats a l'Audiència Provincial de Barcelona i amb l'assessorament i suport de la UPIFC (sindicat de fotoperiodistes), Joan Guerrero afronta ara la part final del procés per tal d'aclarir els esdeveniments succeïts aquell 11 de desembre de 2002, dia a què es remunta l'episodi denunciat. A mitja tarda d'aquella jornada d'ara fa més de quatre anys, Guerrero circulava per l'avinguda de

Torres i Bages, al districte de Sant Andreu de Barcelona. Va observar un notori desplegament d'ambulàncies i cotxes policials enmig del carrer, just a l'alçada del quarter militar abandonat que per aquelles dates es trobava ocupat per centenars d'immigrants sense sostre. Es va aturar i va demanar informació del que estava passant a la dotació policial personada, però la hi van denegar de males maneres. Tot seguit va començar a fer la seva feina, donant cobertura informativa mitjançant la presa d'instantànies. Un agent policial de paísà va interrompre bruscament la feina, i li va exigir que s'identifiqués tot argumentant que havia pres imatges d'ell (tot i que en aquell moment es trobava a uns 30 metres). Guerrero

es va identificar amb el carnet del Col·legi de Periodistes, però el policia el va menysprear i rebutjar, tot demanant-li el DNI. Després de mostrar-li la documentació va marxar cap on tenia aparcada la moto, però aleshores un altre agent li va exigir el carnet de conduir, els papers i l'assegurança, amb una actitud vexatòria i intimidatòria. Guerrero hi va accedir però va voler anotar la matrícula del vehicle policial. En aquell moment l'agent policial li va prendre la càmera amb certa violència, la va manipular i en va extraure el carret, a més d'amençar-lo de ser denunciat per desobediència. Joan Guerrero va començar, des d'aquell dia i a través de la UPIFC, els tràmits per a denunciar els greus fets succeïts. ☺

El fotògraf Joan Guerrero

Jordi Gratacós

CATALUNYA // CRITERIS CONTRADICTORIS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR DIRIGIDA PER BOADA

No apliquen la Llei Antiterrorista a un 'nazi' amb armes i projectils

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Segons fonts dels Mossos d'Esquadra, el passat dimecres 18 d'abril es va detenir al seu domicili de Barcelona el jove Aitor R.E. de 20 anys i nacionalitat espanyola. Durant els escorcolls realitzats per la policia catalana li van confiscar diverses armes i material balístic.

L'operació es va desencadenar el passat dimecres, però segons asseguren els Mossos, la investigació havia començat ara fa cinc mesos. El detingut era presumptament el responsable d'una web de caire nacionalsocialista que pels seus continguts podria incórrer en delictes d'apologia del genocidi i contra l'exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques.

També s'hi podien trobar vídeos dedicats a figures com Adolf Hitler i Joseph Goebbels i s'hi podien descarregar llibres de contingut xenòfob com *La meua lluita*, de Hitler, *Teoria Radical* o *El segon informe Leichter*.

L'armament intervingut

Les mateixes fonts dels Mossos d'Esquadra ratifiquen que durant

Material requisat, segons els Mossos, durant l'escorcoll a l'habitatge del jove detingut per apologia del genocidi

Mossos d'Esquadra

l'entrada i registre del domicili hi van trobar una arma detonadora de petites dimensions, una arma de foc simulada, una carabina d'ai-

re comprimit, diverses bales, esprais d'autodefensa i armes blanques. Entre la documentació incautada també hi havia material

en contra de les immigrants. Tot i la gravetat dels fets, el Departament d'Interior no va considerar en cap moment portar el cas a

l'Audiència Nacional i, per tant, les diligències foren traslladades a la justícia ordinària.

24 hores i al carrer

Les investigacions del cas es van portar davant del jutge d'instrucció 27 de Barcelona, Emilio Soler

Es tracta del presumpte responsable d'una web d'ideologia nazi

(responsable del desallotjament de Can Ricart), que va ser qui va signar les ordres de detenció i d'entrada i de registre del domicili del jove. Després d'estar diverses hores als calabossos de la comissaria de Traversera de les Corts, va ser traslladat al jutjat de guàrdia de Barcelona durant el dijous 19 d'abril al matí. Allí es va decretar la llibertat amb càrrecs del jove. Ni tan sols li va ser imposada una fiança per tal d'evitar-ne la fuga. El govern ha cancel·lat la web.

Campanya solidària amb 1.000 llibretes blaves per Núria Pórtulas

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les assemblees en suport a Núria Pórtulas han imprès un miler de llibretes blaves per donar a conèixer el cas. Es tracta d'una edició de 40 pàgines que és el més semblant possible a la llibreta de la marca ENRI que fou requisada a la jove gironina i que després va esdevenir la "principal prova" que la va conduir a la presó de Soto del Real. La llibreta conté cites i declaracions d'escriptors, periodistes, artistes i altres professionals que ja s'han adherit al manifest per la seva llibertat. S'ha venut durant aquests dies als diferents parades de la Diada de Sant Jordi a un preu de 5 euros. Els beneficis aniran íntegrament a la campanya de suport. En el festival musical 3C a la sala Apolo del divendres dia 20, músics d'Ad-Ver-saris, de Plouen Catximbis i Feliu Ventura també s'hi van solidaritzar. A Sarrià de Ter també es va fer un concert solidari per recaptar fons.

Comunicats dels Verds i EUiA

La pressió de les bases d'ambdós partits ha portat finalment a la signatura de comunicats per desmarcar-se de la línia oficial que Iniciativa està traçant al voltant del cas. La direcció dels Verds va emetre ja la

setmana passada una resolució on instava al govern de la Generalitat a actuar per tal de posar en llibertat la jove de Sarrià de Ter. En aquest cas es tracta d'un document avalat per tota la direcció política. A diferència d'això, Esquerra Unida i Alternativa, davant la negativa per part de dirigents del PCC i en especial del màxim coordinador nacional del partit, Jordi Miralles, una vintena de membres del Consell Nacional d'EUiA i dirigents del PSUC-Viu van signar un manifest exigint la llibertat de Pórtulas i demanant un ràpid aclariment del cas. S'han volgut distanciar així d'ICV i han acusat els ecosocialistes de caure en la lògica de la 'repressió preventiva' i d'acatar la Llei Antiterrorista que sempre havien criticat quan no eren al govern. Entre els signants hi trobem Albert Escofet, Pilar Massana, Antoni Lucchetti, Diosdado Toledano, Brian Anglo i Jaume Botey.

Boicot als actes de Saura, Mayol, Boada i Herrera

Precisament, l'aplicació de la legislació antiterrorista a la jove gironina Núria Pórtulas ha desencadenat una allau de protestes contra el Departament d'Interior des del seu empresonament a Soto del Real el passat 7 de febrer. Les seues d'Iniciativa i EUiA han estat l'objectiu de moltes de les concentracions arran de la seva responsabilitat política a la direcció del Departament que comanda l'actuació del cos dels Mossos d'Esquadra, i en especial de la Unitat Central d'Investigació que va orquestrar la detenció i empresonament de Pórtulas. El passat dimecres 18 el conseller Saura no va poder parlar durant l'acte de clausura d'unes jornades sobre Euskadi a la facultat d'Història de la UB, ja que una trentena d'estudiants el van escridassar. A la tarda, Imma Mayol va suspendre una trobada amb membres del Consell de la Joventut de Barcelona per por del boicot. L'endemà va ser Joan Boada qui va rebre els crits durant una visita a la facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, i finalment Joan Herrera fou boicotejat divendres a la Pompeu Fabra durant un acte per la Memòria Històrica.

ESTAT ESPANYOL // PROCÉS CONTRA ALASBARRICADAS.ORG

La SGAE reclama 6000 euros a una web per crítiques a Ramoncín

☞ **Pau Cortina**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El popular cantant de rock Ramoncín, que actualment és també membre destacat de la Sociedad General de Autores de España (SGAE), ha interposat una demanda contra el web Alasbarricadas.org per haver "atemptat contra la seva honorabilitat". La demanda, presentada el passat 2 de febrer al jutjat de Primera Instància nº44 de Madrid, es remet a una conversa informal mantinguda per diversos internautes dins d'un fòrum de debat al qual s'accedia des de la citada pàgina web i on els usuaris van proferir "continguts contra l'honor" del cantant, entre altres, els qualificatius de "venut", "torracollons", "faranduler", "grandíssim pallasso" o afirmacions com "vull expressar el meu odi més visceral contra aquest 'gilipollas'", sempre referides a Ramoncín.

L'advocat de l'acusació sol·licita un total de 6.000 euros més les despeses derivades del procés al 'responsable' de alasbarricadas.org

En virtut d'aquesta demanda, l'advocat acusador sol·licita un total de 6.000 euros més les despeses derivades del procés —en total en sumarien uns 9.000— a la persona que apareix als registres com a autor de la pàgina, en tant que últim responsable dels continguts que hi apareixen.

☞ **El problema dels fòrums i la seva autoria**
Tanmateix, tant la naturalesa d'aquesta pàgina web com el fet

que els continguts denunciats apareguessin en un fòrum de debat i no com un contingut propi de la pàgina, són elements

El mateix demandat explica que ha estat totalment aliè al procés que ha culminat amb una demanda contra la seva persona

que enterboleixen els arguments dels demandants. Si bé la Llei de Serveis de la Societat de la Informació i del Comerç Electrònic estableix que en última instància només una persona —el webmaster— pot i ha de ser el responsable dels continguts d'una pàgina, el mateix text no aclareix què passa amb els continguts aportats per persones independents i alienes a la web. En certa manera, hi ha un buit legal al voltant dels fòrums i les opinions que s'expressen en aquests espais, per ara lliures, de participació ciutadana.

D'altra banda, alasbarricadas.org no té un "últim responsable" donat que és una pàgina d'esperit llibertari, els continguts de la qual són majoritàriament aportacions personals en forma de notícies, comunicats, agenda cultural o els mateixos fòrums de debat. En aquest sentit, la persona demandada per l'advocat de Ramoncín assegura que tot i estar vinculat a la pàgina web, el fet que ell aparegui com a "propietari" és fruit de la conjuntura i del moment en què es va crear alasbarricadas.org, ara fa sis anys.

☞ **Un procés poc diligent**
El mateix demandat explica que ha estat totalment aliè al procés que ha culminat amb una demanda contra la seva persona. Des que al mes de setembre l'SGAE va saber del contingut de la pàgina "ningú s'ha posat en contacte amb nosaltres, ni tan sols per negociar una rectificació o la retirada d'aquell diàleg de la pàgina", afirma. En aquest sentit, valora l'actuació poc diligent de l'advocat en funció d'una voluntat clara de "castigar la pàgina" com a mesura exemplaritzant. "És una manera subtil de dir que les pàgines només poden ser controlades i participades per empreses i no per usuaris", afegeix.

L'advocat defensor va presentar el darrer dilluns 23 d'abril al mateix jutjat de Madrid la "contestació a la demanda" —un recurs— on s'argumenta principalment que l'acusació es basa sobretot en la Llei de Premsa quan "ja hi ha una legislació específica pel camp d'internet" i on s'insisteix en la qüestió de l'autoria de la pàgina com un element no vinculant de les expressions personals de la gent que hi opina. Aquesta última qüestió sembla la més rellevant en clau de futur, i

El xèrif dels continguts a la xarxa

Aquesta no és una actuació aïllada per part dels advocats de la SGAE. Més aviat al contrari, s'ha d'inscriure en una estratègia d'aquesta poderosa institució per controlar fins a límits extrems i en nom d'un concepte difós com són els drets d'autor tot allò que apareix a internet que pugui ser perjudicial per a ells o per als autors que "defensen". Així, en pocs mesos la SGAE s'ha querellat contra diverses webs entre les quals hi ha internautes.org, frikipedia o un blog personal que criticava, també, a Ramoncín. A més ha sol·licitat de manera irregular les IP's (les llicències) a diversos webs, una

en relació amb la llibertat d'expressió, sobretot en un context de debat social incipient i de manca de jurisprudència al respecte, que és justament la que marcarà la tendència a seguir en els possibles casos que es produeixin en endavant.

Ara el procés seguirà el seu curs, i és probable que d'aquí a poques setmanes el jutge demani una vista preliminar entre les dues parts per mirar de "conciliar" les posicions i evitar així el judici, una possibilitat que ara com ara no s'intueix com la més probable.

informació que només pot reclamar una instància judicial. Pocs mesos enrere, un dirigent d'aquesta institució declarava en públic: "Tothom que parli de nosaltres, que es busqui un bon advocat".

En opinió del "responsable de alasbarricadas.org" no és casualitat que aquest conjunt d'actuacions i actituds prepotents arribin ara, "perquè això està coincidint amb una sèrie de globus sonda llançats per la comissió de subsecretaris del govern espanyol", per temptar un nou projecte de llei d'internet, rebatejada sotto voce com la llei "contra la llibertat a internet".

TARRAGONA // ARMAMENT

Protestes pel Congrés de Balística a Tarragona

☞ **Directa El Camp**
/elcamp@setmanaridirecta.info/

La Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau va organitzar el passat dijous 19 d'abril a la tarda a les portes del Palau de Congressos de la ciutat, el repartiment d'octavetes en català i anglès. Volien mostrar el rebuig a la trobada de 650 industrials, professionals i científics de balística que ha tingut lloc entre el 16 i el 20 d'aquest mes. Van ser convocats per l'IBC, associació que compta amb socis com el Laboratori d'Investigació d'armament dels EUA, la NDIA (National Defense Industrial Association), la RAFAEL (Armament Development Authority Ltd) d'Israel i per la Universitat Politècnica de Madrid.

Des de la Coordinadora van denunciar que "mentre cada set segons mor un infant de gana, els empresaris, professionals i "científics" necessaris perquè els exèrcits matin més i millor gaudeixen de la ciutat i de les visites culturals i gastronòmiques que els ha preparat el Patronat Municipal de Turisme". Per això, el repartiment d'octavetes va finalitzar davant la seu d'aquesta institució turística de la ciutat. Un detall que ha crispat encara més els i les tarragonines ha estat el disseny del tríptic del congrés, on es fa un símil gràfic entre un castell humà i un míssil d'última generació.

OSONA // MOVIMENT ECOLOGISTA

Caminada popular per la salut de la Vall del Ges, a la Plana de Vic

☞ **Oriol Matadepera**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Diumenge 22 va tenir lloc la sisena caminada per la Vall del Ges (Osona) organitzada per la Plataforma Antiincineradora per evitar la instal·lació d'una central tèrmica en aquest paratge natural de la Plana de Vic. Més d'un centenar de persones van participar-hi.

L'Ajuntament de Sant Pere de Torelló està tramitant un nou projecte del qual membres de la Plataforma afirmen que "malgrat unes certes millores respecte als

dos projectes anteriors, ens caldrà mobilitzar de nou i fer sentir la nostra veu per defensar la salut de la gent de la vall del Ges". Cap

La Plataforma ha presentat un contenciós-administratiu contra la central tèrmica

de les al·legacions presentades per persones, entitats i altres ajuntaments no ha estat incorporada al projecte pel govern local d'IC-EV. Es continua optant per una tèrmica de grans dimensions que sobretot produeixi electricitat i que es torna a dir "de biomassa" però que permetrà la crema d'entre un trenta i un quaranta per cent de residus. Així, la Plataforma va presentar un recurs contenciós-administratiu contra l'Ajuntament de Sant Pere per l'aprovació de les bases d'adjudicació de la tèrmica.

Caminada des de Sant Vicenç de Torelló per la salut de la Vall del Ges

Oriol Matadepera

Habitatges destruïts al centre de Grozni

Enrique del Visso. 1995

Habitatges destruïts al centre de Grozni

E.V. 1995

Control rus a on es trobava el Palau Presidencial

E.V. 1995

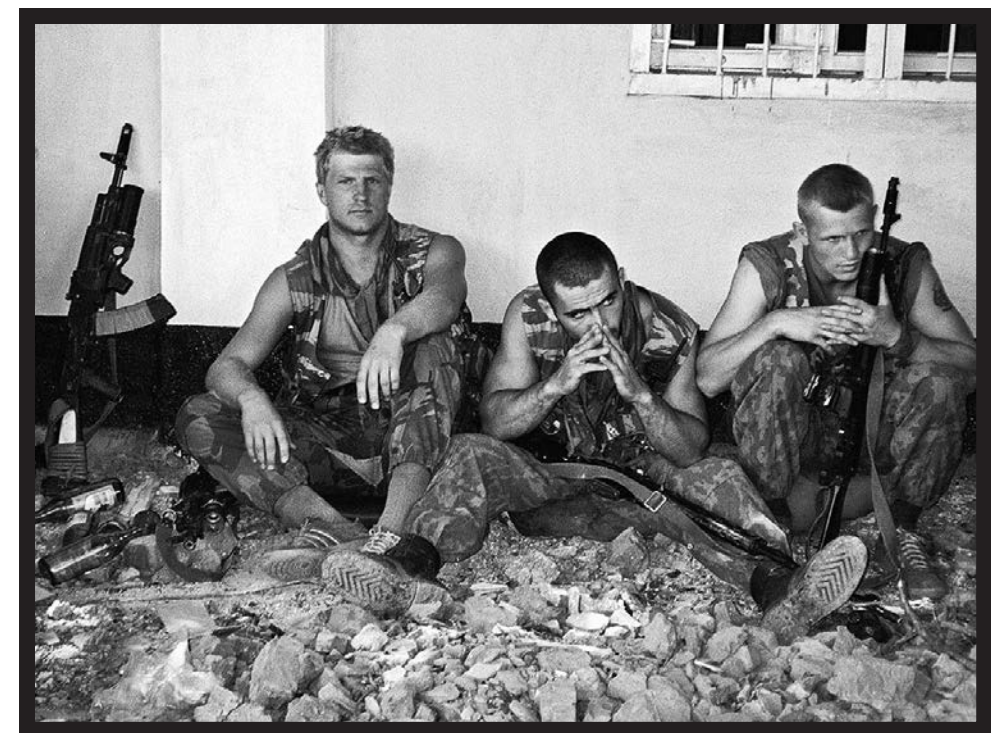
Transport de vehicles cuirassats en direcció a Grozni

E.V. 1997

Pont destruït sobre el riu Sunxa

E.V. 1995

Soldats russos descansant a l'estació de tren

E.V. 1995

Palau presidencial

E.V. 1995

Txetxènia

Història d'un conflicte

Les fotografies que podeu veure aquí reflecteixen diferents visions del que representa el conflicte txetxè. Malgrat que daten de la dècada passada, el cert és que el panorama actual no difereix massa del que es pot veure en aquestes imatges. El conflicte entre els rebels txetxens i l'exèrcit rus encara continua obert dotze anys després i, malgrat els repetits anuncis de retirada de les tropes desplegades, encara no ha pogut començar el progressiu retorn dels militars, donat que els enfrontaments es produeixen de manera regular i la guerrilla encara té força a la zona muntanyosa del país.

No obstant això, les autoritats russes s'entesten en donar una visió de "normalització" de la vida txetxena malgrat que els assassinats, les tortures i les desaparicions han passat a formar part de la quotidianitat de la població civil. Tanmateix, existeix un govern txetxè, un parlament, etc. controlat per Moscou. L'home fort de Txetxènia és el nou president, Ramzan Kadirov, fill de l'antic president assassinat Akhmad Kadirov. És en aquest sen-

tit que es parla de la "txetxenització" del conflicte. Kadirov, controla un petit exèrcit particular, els "kadirovstsi", que actualment són els principals acusats de les violacions dels drets humans que es produeixen a Txetxènia.

L'aparent normalitat tampoc es veu reflectida amb la reconstrucció del país. Només algunes avingudes principals de la capital Grozni, comencen a rehabilitar-se però actualment encara no es disposa de serveis tan bàsics com l'aigua corrent. Molts dels fons destinats a aquesta reconstrucció es perden pels canals de corrupció russos i txetxens. A més a més, el país pateix les seqüeles de les èpoques més dures de la guerra: Txetxènia està greument contaminada, el número de mines anti-persona és altíssim, etc. L'accés lliure de la premsa i de les organitzacions humanitàries internacionals continua prohibit. Malauradament, ens trobem encara molt lluny de poder donar per tancat aquest conflicte oblidat.

Lliga dels Drets dels Pobles

Tornant a casa

E.V. 1995

Txetxens a Novi Atagui

Isabel Hortal. 1996

LLEIDA // MEMÒRIA

La CUP demana la retirada de les condecoracions a Franco

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El passat dimarts 17 d'Abril la CUP de Lleida va presentar una sol·licitud a la Diputació, en la qual exigeix la immediata retirada de les medalles i títols concedits al dictador Francisco Franco. Aquesta iniciativa s'afegeix a la campanya ciutadana que va demanar la retirada de la simbologia franquista de la ciutat com també l'eliminació dels noms de persones vinculades a l'etapa del franquisme que actualment encara apareixen al nomenclàtor de la ciutat.

A la sol·licitud registrada a la Diputació de Lleida, la CUP demana, d'una banda, que es retiri el títol de "Presidente Honorario de la Diputación de Lérida" concedit a Franco l'any 1942 quan era president José Maria de Porcioles, juntament amb una placa on hi apareix escrit "La Excelentísima Diputación de Lérida al Caudillo invicto, padre de la provincia, mártir de Lérida". I de l'altra, la retirada de la "Medalla de Oro de la Provincia" a Franco, màxima condecoració atorgada per la "Diputación Provincial" quan era president José Pagès Costart, l'any 1947.

En declaracions a aquest setmanari, la CUP ha fet explícita la seva indignació davant del que considera una manera de perpetuar l'homenatge al franquisme a la ciutat de Lleida i demanapúblicament que les institucions de Lleida que facin un acte d'"higiene democràtica" retirant aquests títols al dictador.

SABADELL // TRANSPORT

150 persones a la presentació de Sabadell Cruïlla

Directa Sabadell
/sabadell@setmanaridirecta.info/

El dimecres 18 d'abril, més de 150 persones ompliren l'auditori del Centre Cívic de la Creu Alta per tal d'escoltar la presentació de la proposta "Sabadell Cruïlla". Es tracta del projecte alternatiu davant el traçat actual de perllongació dels FGC proposat per la Generalitat de Catalunya. Convoat per l'Associació de Veïns/es d'aquest barri, el públic es mostrà molt interessat en el conjunt de la proposta i formulà diverses preguntes entorn els efectes de l'avantprojecte oficial. Des de l'entitat es posà èmfasi en el doble efecte, evitable amb la proposta Sabadell Cruïlla, ja que aquest es veu afectat pels esvorancs que preveu la proposta oficial a Pi i Maragall i a l'Avinguda Tarradellas. Esvorancs que no vénen sols, i que comportaran la pèrdua definitiva del solar que l'associació ha reclamat històricament (de propietat municipal, actualment destinat a zona blava) a Pi i Maragall, i l'enderroc temporal d'una petita part de l'Escola Creu Alta, per facilitar les obres.

PAÏSOS CATALANS // DIA INTERNACIONAL DELS PRESOS POLÍTICS

Juanra, cantant de Kop, surt en llibertat el proper 14 de maig

Roger Palà
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El proper 14 de maig serà alliberat el pres polític català Juan Ramon Rodríguez Fernández 'Juanra', després de cinc anys empresonat per haver col·laborat, segons la sentència dictada per l'Audiència Nacional espanyola, amb l'escamot Barcelona d'ETA. El pres, cantant del

Rescat està preparant un homenatge per a finals del mes de maig

grup de Celrà (Gironès) Kop, passarà els darrers dies de la seva condemna al centre penitenciari de Zuera (Saragossa), on està reclus des de fa dos anys. Anteriorment ha passat per les presons de Soto del Real (Madrid), Villanubla (Valladolid) i Vught (Amsterdam). Juanra, col·laborador habitual a les pàgines de la Directa, ha complert íntegrament la seva condemna de cinc anys.

L'organització de solidaritat amb els presos Rescat està preparant un homenatge a Juanra per a finals de maig. Mentrestant, però, ha realitzat una convocatòria pública per al mateix dia 14 al vespre. Rescat anima tots els solidaris amb els presos d'arreu dels Països Catalans a convocar un

Pancarta en solidaritat amb els presos de l'Horta, a València

Rescat

brindis de suport a en Juanra davant dels ajuntaments o en els casals i ateneus populars d'arreu del territori. Rescat recollirà les fotografies (que es poden enviar al correu electrònic) i les farà arribar al pres.

► Dia del pres polític

El passat 17 d'abril, els grups de solidaris amb els presos d'arreu del país van realitzar diverses accions en motiu del Dia Internacional de suport als presos i preses polítiques. Rescat va sumar-se a la convocatòria internacional: "L'e-

xistència al món de presos polítics és un fet innegable tot i els esforços dels diferents estats del planeta per fer-los invisibles per a la resta de la societat", expliquen en un comunicat. Així, Rescat denuncia de nou els casos de Zigor Larrendona, Laura Riera, Diego Sánchez, Lola López, Marina Bernadó i Juan Ramon Rodríguez, presos catalans dispersats arreu dels estats espanyol i francès "pel seu compromís i solidaritat", així com també amb la jove gironina Núria Pòrtulas "i els companys llibertaris empresonats, dispersats i aïllats".

En el marc dels actes solidaris del 17 d'abril, el col·lectiu Solidaritat Antirepressiva de Terrassa (SAT) va realitzar un mural amb el lema "Llibertat presos polítics. Us volem a casa" a l'entrada de la ciutat vallesana per l'autopista C-58. Dues patrulles de la policia municipal van fer acte de presència al lloc dels fets per identificar els joves. A València, el Grup de Suport als Presos de la comarca de l'Horta es va afegir als actes de solidaritat penjant una pancarta amb el lema "Amnistia arreu del món".

BARCELONA // TRES PERSONES RETINGUDES PER LA GUÀRDIA URBANA

Repressió a la marxa dels 300 anys

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El passat dilluns al vespre, durant la Diada de Sant Jordi, la manifestació convocada sota el lema "300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència", va transcórrer pels carrers més cèntrics de Barcelona en plena normalitat amb tres centenars de persones assistents.

Aquesta marxa s'inscriví en la campanya unitària de les organitzacions de l'esquerra independentista que vol recordar la vigència de l'ocupació política dels Països Catalans. Els tres centenars de persones que van participar de l'acte van circular des de la plaça Universitat fins a la plaça del Rei.

Però, segons denuncià Alerta Solidària, hi hagué presència de policia de paísà que controlava els assistents en tot moment. De fet, aquests mateixos agents van començar a demanar identificacions un cop la marxa s'havia dissolt. Sense motiu, es van realitzar 3 retencions i algunes persones van ser aturades molta estona.

Manifestació del 23 d'abril a Barcelona

Oriol Calvera

Una d'aquestes persones retingudes, a l'alçada del carrer Ferran, va ser un menor d'edat. Segons els testimonis, durant les

retencions va haver abús d'autoritat practicat pels agents quan van llançar a terra algunes d'aquestes persones. Més tard, cap a les deu

del vespre, tots els retinguts van ser posats en llibertat, però amb uns suposats càrrecs de desordres públics i de danys.

CORNELLÀ // DESAPARICIÓ D'UN CENTRE SOCIAL OKUPAT AMB UNA LLARGA TRAJECTÒRIA

Desallotjament del CSO Tòxics

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El Centre Social Okupat Tòxics de Cornellà de Llobregat va ser desallotjat el dimecres 18, a les 6 del matí i sense avisar legalment. Gran part de l'estructura del centre social va ser enderrocada el mateix dia del desallotjament. Segons membres del CSO Tòxics, "l'ordre de desallotjament no l'ha vist ni cap imputat ni cap advocat i quan es va exigir diverses vegades als Mossos d'Esquadra presents no van dubtar a contestar que la demanessin a la jutgessa".

Cap persona imputada per l'okupació va ser informada prèviament de l'ordre de desallotjament

Es tractava d'una nau industrial que va estar tres anys abandonada i que en el moment de ser okupada, el desembre de 2004, per a adequar-hi un centre social poc després del desallotjament del CSO Pati Blau, estava plena de bidons amb productes químics. Al novembre de 2006, l'assemblea del Tòxics va ser informada de la sentència del judici civil per l'okupació que condemna les persones imputades a reconèixer i respec-

El CSO Tòxics a Cornellà de Llobregat

Guillem Valle

tar el dret de propietat de la finca abandonant-la voluntàriament. Contra la sentència es va interposar un recurs i s'esperava una data de llançament que s'hauria de comunicar prèviament a les persones imputades en la causa contra el centre social.

Mesos d'accions

En els darrers mesos s'havien portat a terme diverses accions per fer front a l'amenaça d'expulsió: pintada d'un tramvia, bloqueig de les portes i pintada d'un gran centre comercial, concentracions davant l'ajuntament, pancarta a la catedral de Barcelona o desmantellament d'una immobiliària. El passat 10 de març tingué lloc una manifestació pels carrers de Cornellà on unes 300 persones van patir l'aplicació d'un model policial de control de la mobilització desmesurat, acordonant la marxa amb un fort dispositiu i acompanyant-la amb agents de paisà. L'assemblea del centre social agraeix a totes les persones i col·lectius la seva participació als Tòxics i envien un missatge a l'excalde de Cornellà, José Montilla, i a l'actual, Antonio Balmón, com també al cap polític dels Mossos d'Esquadra, Joan Saura: "El conflicte és inevitable".

Un gran dispositiu de policia identificava a qualsevol jove o estudiant amb motxilla

Cinc dies d'estat policial

El gener passat, les joventuts d'ERC de la ciutat van emetre un comunicat on s'oposaven al desallotjament però instaven les forces policials a, si aquest es feia efectiu, "procedir de manera civilitzada, mirant per la seguretat de tothom i actuant amb la professionalitat exigible". Aquesta "professionalitat" va significar que durant els cinc dies següents del desallotjament es visqués a Cornellà un veritable Estat policial per a impedir "manifestacions antisistema", segons agents dels Mossos d'Esquadra. El dimecres a primera hora, 20 furgonetes del cos policial i nombrosos agents de paisà envoltaren el centre social i van trigar una hora i mitja per a accedir a l'interior, on no hi havia ningú. La gent solidària que es va començar a concentrar a les rodalies del CSO va ser identificada i, en una càrrega, un jove va ser colpejat i arrossegat fins a una furgoneta, acusat de resistència. A les 8:15h es va poder accedir al CSO per treure'n les coses i es convocà una concentra-

ció a les 11h que va ser fortament controlada i que va acabar davant els jutjats de Cornellà. La resta del dia, un gran dispositiu identificava qualsevol jove o estudiant amb motxilla.

El dissabte al matí, els Mossos d'Esquadra es dedicaven a espantar diferents comerciants del carrer Rubió i Ors advertint-los "d'una perillosa manifestació que hi hauria a la tarda". Mitja hora abans de la concentració de rebeu convocada, unes quantes furgonetes van envoltar el CSO Banka Rota i s'enregistrà qualsevol jove que passés pel carrer. Una trentena de persones que sortien d'aquest centre social també van ser escortades fins a la plaça de l'església. Allí 200 persones escridassaven els Mossos. Les unitats antiavalots van "acompanyar" la concentració fins al CSO Banka Rota, on van romandre més d'una hora al carrer. El fort desplegament policial va mantenir-se durant tot el cap de setmana, identificant qualsevol persona a altes hores de la matinada i passe-

Amenaça a Miles de Viviendas i nova okupació a Cerdanyola

Un centenar de persones van fer guàrdia des de les 4 de la matinada del 24 d'abril a les portes del centre social de Miles de Viviendas. Els Mossos d'Esquadra tenien previst desallotjar l'edifici a partir de les 5h, però finalment amb l'acció solidària es van poder abortar els plans del Departament d'Interior. El procediment

judicial per la via del contenciós-administratiu es va portar en secret entre l'Autoritat Portuària (propietària de l'immoble) i els Mossos. Ara s'obre un impàs judicial on l'amenaça segueix present. D'altra banda, el 22 d'abril l'Assemblea d'Okupes de Cerdanyola va alliberar un nou CSO al carrer Barberà de la població vallesana.

GIRONA // DESPLEGANT PANCARTES EN EL MARC DE LA FIRA HABITATGE

Joves contra l'especulació immobiliària

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

El divendres passat dia 20 d'abril, membres de Maulets i de l'Assemblea de Joves de Girona van dur a terme una acció contra el Firahabitatge,

'Firahabitatge: especulació salvatge', és la segona acció que fa l'AJG

el saló immobiliari i de decoració que enguany celebra la seva cinquena edició.

L'acció va consistir a penjar tres pancartes davant el Palau Firal, on es va celebrar el Firahabitatge aquest cap de setmana passat. Els joves denunciaven el paper que fan l'Ajuntament i les immobiliàries en l'especulació del sòl i de la vivenda, i les dificultats que es troba el jovent per poder-se

Pancarta contra la Fira de l'Habitatge de Girona

Toe

emancipar. Els lemes de les pancartes deien: "Firahabitatge: Especulació Salvatge", "L'ajuntament especula amb Firahabitatge" i "Les immobiliàries destrossen els nostres barris". Les pancartes van ser retirades per membres de l'organització de la fira i per membres de la policia local vestits de paisà poc després de ser penjades.

Veient que la tercera pancarta

perillava a l'emplaçament escollit, van decidir penjar-la al centre de la ciutat, al pont que dona a la plaça Sant Agustí, per intentar fer veure a la gent de la ciutat la seva crítica. Durant l'acció, els Mossos d'Esquadra van fer identificar diferents persones.

Aquesta és la segona acció que realitza l'Assemblea de Joves de Girona, que es va presentar el

passat 31 de març en una jornada reivindicativa al centre de la ciutat. En el manifest de l'Assemblea de Joves es critica el model de ciutat de Girona: "Perquè fa de la precarietat el nostre dia a dia i ens

converteix en víctimes de l'especulació en comptes d'oferir-nos un accés dignificat al món laboral i de buscar fórmules que ens permetin emancipar-nos".

Què impulsa l'Assemblea de Joves de Girona?

Parlant amb un dels seus membres ens explica que la voluntat de l'assemblea és ampliar les activitats culturals, artístiques i associatives de la ciutat, des d'un funcionament assembleari i d'autogestió, "però al marge de les institucions que teòricament en representen".

-Qui participa a l'assemblea? Som joves de diferents àmbits i diferents edats. N'hi ha que ja estan en altres organitzacions, i n'hi ha que en aquelles no s'hi senten representats, però que estan inquiets amb el model de ciutat. Suposo que el que més ens uneix és el fet que a Girona hi falta vida, que ens trobem estan-

cats i massa institucionalitzats en el moment d'organitzar qualsevol acte. I que no veiem que l'Ajuntament de Girona tingui cap voluntat de solucionar-ho.

-Què demaneu?

Volem que a Girona hi hagi cabuda pel jovent, per les nostres propostes i necessitats, com per exemple amb l'oci, que cada dia és més car i uniformitzador, o amb projectes culturals i artístics que surtin de nosaltres, i no des de l'Ajuntament. Que tinguem l'espai i les facilitats per poder organitzar activitats, i que no siguin tot traves burocràtiques que al final impedeixen que es pugui organitzar res.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

L'EQUADOR // SUPORT MASSIU A L'ASSEMBLEA CONSTITUENT AMB PLENS PODERS

La majoria de la població reclama una nova estructura estatal

Manuel Torres
/Barcelona/

El 15 d'abril passat els ciutadans equatorians van aprovar amb més del 80% dels vots la decisió d'instal·lar una assemblea constituent de plens poders a fi de canviar l'estructura de l'estat actual. La promesa del president Rafael Correa d'instal·lar la constituent ha tingut un suport massiu del poble equatorià, i ha obtingut un percentatge major de vots que el que va obtenir en les darreres eleccions, en què va ser elegit president. La partitocràcia és el nom amb què es coneix el sistema corrupte amb què els polítics han controlat les institucions dels tres poders que, en teoria, haurien de romandre separats. La ingerència del Congrés dels Diputats en l'elecció dels organismes de control, Tribunal Electoral i Constitucional ha portat el poble a canviar la XIX Constitució creada l'any 1998.

Malgrat que la convocatòria era legal, el Congrés es va oposar a l'estatut

Fa una dècada van començar una sèrie de revoltes que van provocar la caiguda de tres presidents: Bucaram, l'any 1997; Mahuad, en el 2000, i Gutiérrez, en el 2005. Tanmateix, el canvi de president no aconseguia establir la vida política, ja que els mals que afligeixen les institucions tenen arrel en la politització de les diferents institucions encarregades de vetllar pel funcionament normal de l'Estat.

► Els vaivens jurídics

La justícia és la pitjor de totes les institucions, ja que les seves sentències han deixat veure els interessos particulars que han privilegiat diferents grups polítics en funció de qui sentenciés. Aquesta inseguretat jurídica és la que va provocar una sèrie d'altercats entre qui defensaven la convocatòria a consulta per convocar l'assemblea i aquells que n'estaven en contra. Malgrat que la convocatòria era legal, el Congrés es va oposar a l'estatut enviat pel president i en va redactar un de nou; el president del Tribunal electoral, ano-

Indígena equatoriana exercint el seu vot en el referendun per la reforma constitucional a Ecuador

Rodrigo Buendia

menat pel mateix Congrés, la va convocar amb el redactat fet des de l'Executiu.

Això va provocar que els diputats destituïssin el president del Tribunal electoral i la reacció d'aquest, amb afecció a la llei, va ser la de destituir els 57 diputats per haver-se oposat a una elecció. La situació es va tornar conflictiva donada la mobilització popular a favor de la consulta, els ciutadans de la qual van enfocar les seves queixes en contra dels diputats destituïts. Aquests pretenien, per força, tornar a ocupar els seus càrrecs, la qual cosa va ser impedit per les forces de seguretat. Les demandes van arribar fins a la justícia ordinària penal emparada per jutges propers als partits opositors al president que van haver de desistir en les seves accions per les amenaces de destitució que promulgava el Consell General del Poder Judicial.

► El dolent de la Constitució

El juny del 98 es va aprovar l'actual Constitució, reconeguda per acadèmics com a molt avançada i que, a més, recull gran part de les demandes presentades pel moviment indígena en el reconeixement dels seus drets; tan-

mateix, els articles en els quals es permetia la privatització dels recursos energètics o dels serveis bàsics a penes van ser aprovats pel 51% dels assembleistes donat el caràcter neoliberal d'aquests. Un dels defensors d'aquest paquet d'articles que do-

Els articles sobre privatitzacions amb prou feines van ser aprovats pel 51%

nen llum verd a la privatització és el demòcrata cristià i expresident de l'Equador, Osvaldo Hurtado, qui malgrat oposar-se a realitzar l'assemblea, s'hi presentarà com a candidat. Aquest expresident va ser qui va promoure un dels majors processos de nacionalització, però en aquest cas dels deutes privats, perquè l'estat assumís els deutes dels empresaris que tant s'oposen a la nacionalització d'altres sectors de l'economia, com el dels recursos energètics i els serveis bàsics.

L'emigració massiva a partir d'aquell any ens porta a pensar que el marc establert no ha beneficiat totes les persones, sinó que ha permès l'espoli dels recursos i la desregulació del sistema bancari, amb què ha fet possible que es portés a terme

una estafa massiva propera als 5.000 milions de dòlars i que l'estat va assumir en part amb injeccions d'efectiu a la banca privada mitjançant gratificacions emeses pel Banc Central, institució que no va veure, o no va voler veure, el pillatge que s'acostava. ☉

Altres experiències de 'constituents'

Altres assemblees han tingut lloc en els darrers anys a l'Amèrica del Sud. La de Colòmbia el 1991, la veneçolana en 1999 i la més recent, encara en elaboració, la boliviana.

La propera reforma de la Constitució veneçolana plantejada pel president Hugo Chávez haurà de canviar alguns dels 350 articles començant per afegir-hi el terme socialista al de la República Bolivariana; a més de les reformes a l'autonomia universitària i la d'estendre la reelecció en més de dos períodes, com el recull en l'actual. Un altre punt interessant serà el d'introduir els "consells comunals" com a forma d'autogovern.

Els 244 assembleistes bolivians han de sintetitzar en l'article 3.000 propostes presenta-

des per 400 organitzacions de la societat civil, moviments socials, sindicats, prefectures, alcaldies i ciutadans comuns, segons informa el CEDIB.

Els 300 articles que continuarà aquesta nova constitució hauran de ser aprovats a l'agost, en cas que es compleixin les dates previstes.

No poden fer-se comparacions donats els diferents contextos dels països esmentats, però tampoc no es pot obviar que l'element comú és la necessitat d'un canvi en les estructures i el maneig de l'estat. Les regles del joc han estat definides per les oligarquies criolles a fi de mantenir els privilegis heretats, cosa que ha obligat al fet que els canvis siguin imprescindibles.

PAÍS BASC // PERILL DE TRENCAMENT DEL PROCÉS DE PAU

Tensió per la possible il·legalització de les agrupacions d'electors

Laia Alsina
/Hernani/

“S”i segueixen posant pals a les rodes perquè una part de l'esquerra abertzale es presenti a les municipals, ens deixaran clar que es volen carregar el procés”. Aquesta és la idea que més plana aquests dies en gairebé tots els racons nacionalistes del País Basc. Només cal assegurar a qualsevol lloc a dinar o acostar-se a la barra a fer un pote per sentir com un o altre comensal acaba traient el tema: les eleccions municipals i el fet que Batasuna, sigui sota unes o altres sigles, es pugui presentar. Un dia més tard tothom respirava tranquil: els objectius s'havien complert i en alguns municipis la gent havia seguit signant fins i tot quan ja no era necessari. 82.500 firmes, tot un rècord. El dissabte 21 d'abril va ser l'últim dia perquè els ciutadans estampessin la seva signatura per avalar les diferents agrupacions d'electors reunides sota un mateix nom: Abertzale Sozialistak. Fins aleshores, moltes pobla-

Concentració de l'esquerra abertzale a Hernani

Berria

cions del País Basc han viscut un compte enrere estressant. Hi ha municipis que ràpidament aconseguen els avals necessaris, d'altres tancaven divendres a la nit les llistes després d'una jornada maratoniana per buscar les dues persones que els faltaven, però n'hi havia algun que, com a Irun, va habilitar més espai per a les firmes amb la finalitat d'arribar a les 1.500 que es demanen. Fins i tot, el diari Gara se'n feia ressò en una

mena de crida per aconseguir que aquest municipi fronterer també tingués la seva agrupació d'electors. Després, recordava als seus lectors que dissabte era dia de manifestacions per “reclamar unes eleccions democràtiques”, com asseguraven els líders de la il·legalitzada Batasuna.

Il·legalització i procés

Però els qui, ara per ara, han complert l'objectiu d'aconseguir fer la

llista no han apaivagat els ànims, tot al contrari, ja pensen en noves estratègies que prefereixen no desenvolupar “per no donar pistes als qui volen utilitzar totes les armes que tenen per no permetre que estiguem presents als comicis municipals”. És un jove militant d'Hernani qui fa aquestes afirmacions, el mateix que adverteix: “el procés està aturat i si mantenen il·legalitzades les nostres candidatures sigui sota la forma que sigui, serà l'evidència que no els interessa resoldre el conflicte, si més no, ara per ara. Així que el procés quedarà trencat”. Del mateix parer és un dels qui més s'ha mogut al barri de Rekalde de Bilbao perquè el seu municipi tinguí una agrupació electoral, un home gran a qui tots respecten i a qui carinyosament anomenen “patriarca” i que no dubta a afirmar: “Estan jugant amb nosaltres. Ells tenen la paella pel mànec, com ja van demostrar amb el Partit Comunista de les Terres Basques. Tenien les al·legacions que volien i més per no permetre que es presentessin als comicis, però, al final, les van guardar al calaix”. El patriarca ho explica

en un barri on a tots els passos de vianants s'hi pot llegir en lletres vermelles “firma!”.

Mentrestant, les cares visibles de l'esquerra independentista fan via per un altre camí. Dilluns 23 d'abril, Abertzale Sozialisten Batasuna va presentar davant el Tribunal Suprem espanyol les al·legacions contra la demanda d'il·legalització que s'han presentant contra aquesta formació. Unes demandes basades en el fet que “s'ha complert estrictament la llei de partits i l'executiu de Madrid va actuar de forma inconstitucional quan no va inscriure ASB al registre de partits polítics”. Tot plegat mentre des del món sindical, el secretari general de LAB, Rafa Díez, advertia que si el govern espanyol decidís que l'esquerra abertzale no estigui en aquestes eleccions municipals, serà “una decisió greu que condicionarà qualsevol tipus d'avanç” en la negociació. La prudència i l'estratègia política s'imposen entre les cares conegudes, però el sentiment és el mateix que el de la militància.

MÓN // 17 D'ABRIL, DIA INTERNACIONAL DE LA LLUITA CAMPEROLA

Pagesos de 18 països es mobilitzen en favor de la sobirania alimentària

Guillem Sánchez i Barrull
/Barcelona/

El model camperol de la família lligada a la terra i que cultiva aliments per a la seva comunitat es troba en perill. La voracitat de les multinacionals agroalimentàries, el desenvolupament dels transgènics i els acords de lliure comerç “aniquilen” cada any milers de pagesos que es veuen obligats a marxar a les ciutats destruint coneixements culturals mil·lenaris, biodiversitat i equilibris territorials. Així pensen, si més no, els membres de les més de cent-cinquanta organitzacions rurals de cinquanta-sis països —i que representen milions de pagesos arreu del món— afiliades a Via Camperola. Per aquest motiu, dimarts 17 d'abril es van fer accions a divuit països, reivindicant la reforma agrària, la no signatura de tractats de lliure comerç i la defensa

“d'un model agrícola centrat en cobrir les necessitats alimentàries de les persones i la convivència amb la natura i no dedicat a ser una forma més d'acumulació econòmica”. Concretament, en un comunicat, Via Camperola exigia la “no reanudació de les converses de l'OMC”, “aturar” els Tractats de Lliure Comerç a Amèrica Llatina i els Acords Econòmics de Societat a Àfrica, “acabar amb el model neocolonial de monocultius” i “oposar-se” a les polítiques del BM i el G-8 per al món rural. Només al Brasil, el Moviment dels Treballadors Rurals Sense Terra (MST) va realitzar un mínim de 14 accions per tot el país, des de manifestacions i ocupacions de terres i edificis públics fins obertures de peatges, festes i concentracions. A més, van rebre el suport d'altres moviments socials, com sindicats, entitats eclesials de base, associacions de veïns i col·lectius de

sense sostre. Tot això va convertir el dia en una jornada de lluita popular contra les polítiques econòmica i exterior de Lula, titllades pels convocants com a “neoliberal” i “pro-imperialista”, respectivament. També es van realitzar altres accions a Suïssa, Suècia, Moçambic, la República Democràtica del Congo, el Paraguai, República Dominicana, Indonèsia, el Camerun, Tailàndia, Colòmbia, Bangladesh, Alemanya, Brasil, l'Argentina, Canadà o Bolívia.

Una data significativa

Via Camperola, nascuda el 1992, va instituir el 17 d'abril com el Dia Internacional de la Lluita Camperola en una assemblea celebrada a Mèxic. Aquesta data va ser escollida en commemoració del que es coneix com la massacre de El Dorado dos Carajás. En aquest municipi del nord del Brasil van ser assassinats per la policia dinou camperols

Campament del MST al Brasil

Xoan García

“sense terra” que participaven en un tall pacífic d'una carretera, reivindicant el seu assentament en un latifundi improductiu. Quan van arribar els agents, van rodejar els manifestants i van disparar-los amb foc real, amb el resultat explicat, a més de desenes de ferits, detinguts i tortu-

rats. Avui en dia encara no hi ha cap policia a la presó per aquests fets. Aquesta ha estat una de les matances més grans ocorregudes en el món rural al Brasil, i ha estat convertida per l'MST en un símbol de la lluita per la reforma agrària i per un nou model camperol al país.

Publicitat

V Jornades sobre Colòmbia

CONDICIONS PER A UN PROCÉS DE PAU

Drets Humans - Desenvolupament - Desmilitarització - Drogues i Narcotràfic - Democràcia - Diàleg

del 3 al 5 de maig CASA DEL MAR (c/Albareda 1-13). ENTRADA LLUIRE. MÉS INFORMACIÓ [jornades-taula@pangea.org]

Organitza: Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia

Amb el suport de: Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

Ajuntament de Barcelona

ACD Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Periodista enxampat

La web dels okupes de Barcelona

Enric Borràs Abelló

L'Assemblea d'Okupes de Barcelona ha posat en marxa una nova pàgina web, okupesbcn.net, on s'explica, entre d'altres coses, quines són les raons que els mouen a okupar espais a la ciutat. S'hi diu que cada habitatge okupat és un crit en contra del sistema econòmic actual, que permet dur a terme activitats col·lectives, practicar l'autogestió, i lluitar contra les hipoteques de quaranta anys. Però també hi podeu trobar una llista amb vint-i-sis espais okupats de la ciutat que inclou enllaços a les pàgines web corresponents, textos que mostren la filosofia dels okupes, documents i informes sobre l'especulació immobiliària o, fins i tot, un apartat amb enllaços a diversos mitjans de comunicació independents i una breu explicació de la contrainformació a Barcelona. Hi ha d'altres apartats que encara són buits i per al text que hi ha no hi manquen faltes d'ortografia, però la web promet ser una eina eficaç per a explicar què és l'okupació segons els qui la practiquen i segur que millorarà poc a poc.

De moment però, si voleu saber més coses sobre el moviment okupa, també podeu consultar d'altres pàgines, com la de l'Oficina d'Okupació de Barcelona (sindominio.net/okupesbcn/oficinadokupacio) o el portal internacional squat.net. De fet okupesbcn.net s'allotja a squat.net, un espai amb informació i notícies sobre okupació a diversos països d'Europa i a d'altres llocs del món.

L'estudiant d'origen asiàtic

Enric Borràs Abelló

La matança de la Universitat de Virgínia ha tornat a trasbalsar el món occidental. Un noi de vint-i-tres anys va matar trenta-dues persones i va superar, de bon tros, el rècord de la matança de Columbine. Es deia Cho Seung Hui i estudiava a la universitat mateixa.

El mateix dia de la matança els mitjans de comunicació gairebé no van aconseguir dades sobre l'estudiant que la va fer, no va ser fins l'endemà que se'n van començar a fer públiques. Llavors, molts mitjans digitals, ràdios i canals de televisió van obrir la notícia sobre la matança amb títols com "L'autor de la matança de Virgínia és un jove sud-coreà que estudiava a la Universitat" (*La Vanguardia*). Mitjans com *El Periódico*, *El País*, *El Mundo*, TV3 i Catalunya Informació, ho van fer així. Tots destacaven en el títol que l'estudiant era sud-coreà, de fet, fins que no es va saber el país exacte d'on procedia, es deia que l'estudiant era "asiàtic". Se sabia que el noi tenia 23 anys, que ja se l'havia identificat, que estudiava filologia anglesa i fins i tot que una de les seves professores ja havia avisat que el noi semblava perillós. Però en el títol, es destacava que era sud-coreà. De fet, vivia als Estats Units des que tenia vuit anys, però és igual, era sud-coreà. Quan Eric Harris i Dylan Klebold van matar dotze persones a l'institut de Columbine el 20 d'abril del 1999, els mitjans de comunicació no citaven l'origen dels nois. Parlaven d'una massacre als EUA, però l'origen no era en el títol. Així doncs, en el cas de Virgínia només s'ha citat l'origen del noi perquè no era nord-americà. Però la pregunta és: fins a quin punt és prou important aquesta dada perquè sigui en el títol?

Una cosa és que, dins del text, si s'expliquen tots els detalls de la vida del noi –fet completament innecessari–, es digui que vivia als EUA des dels vuit anys. Però situar aquesta dada irrellevant en el títol és donar-li importància; hi tenia alguna cosa a veure que fos sud-coreà, amb la matança? Perquè si no hi tenia res a veure, què hi fa en

el títol? No és més útil explicar que ja se l'havia identificat? Això darrer és el que va fer *The New York Times*, que titulava: "El pistoler de Virgínia és identificat com un estudiant". I més tard, quan ja hi havia més informació, no era millor posar en el títol que alguns professors ja havien avisat del caràcter violent de l'estudiant?

Però no, els periodistes de la majoria de mitjans van optar per ressaltar l'origen del noi i se li va donar tanta importància que alguns mitjans nord-americans es van precipitar d'entrada i van dir que era xinès. Ho van corregir, però el govern xinès es va queixar. El que queda clar és que s'ha sobredimensionat la importància del país d'origen de l'estudiant. Ara, quines conseqüències pot tenir això per a la comunitat sud-coreana?

Nacionalisme acomplexat?

Pedrag Txujovic

Quan un nacionalisme, com l'espanyol, basa la seva legitimitat en la demonització dels nacionalismes (els dels altres, s'entén) només molt de tant en tant es reconeix com a tal. El curiós del cas és que, quan això succeeix, es presenti a sobre com a nacionalisme acomplexat. Així, a ABC, el dia 17, per a Ricardo García Cárcel: "L'assignatura pendent de la nostra cultura col·lectiva és el desacomplexament del nacionalisme espanyol, del nacionalisme d'Estat, de l'Espanya dels ciutadans". L'historiador es lamenta per una hipotètica manca de fervor commemoratiu, l'any vinent, del que serà el 200 aniversari de la Guerra de la Independència, de la qual "Espanya emergiria com a nació a través de la sobirania nacional proclamada per la Constitució de 1812".

De fet, el 2008 serà un altre any prou entretingut pel que fa a les commemoracions. D'una banda, tindrem els que celebraran el moment en què la Nación se hizo carne, com resava el títol d'un impagable article de F. García de Cortázar, consultable en línia a *Papeles de Ermua*, n. 7. De l'altra, els que retransmetran honors a qui fou el pare fundador dels Països Catalans en els 800 anys del seu accés al tron, com ja ens van alligonar en aquell mític programa El Favorit. Tot

plegat, espero, servirà perquè es vegi que la batalla per la memòria històrica també va més enllà de 1931.

Però, tornant al tema principal, de debò el nacionalisme espanyol està acomplexat? Certament, no és el cas del nacionalisme bel·ligerant del qual ens fem ressò cada setmana. Més aviat, Cárcel es refereix a una variant discursiva més elaborada preocupada per la monopolització d'aquest nacionalisme que fa el sector més reaccionari. Una variant d'arrel orteguiana (no com l'altra, més aviat joseantoniana) que tant podem trobar en columnes d'opinió d'ABC o d'El País. Però una variant, al cap i a la fi, que nega i ridiculitza també els altres nacionalismes.

Fins al punt que, de vegades, costa diferenciar-les, com mostra l'acadèmic Rodríguez Adrados, a ABC, dia 19: "Un veu Espanya, quan n'és lluny, quasi com un paradís. Ho seria si no hi hagués nacionalistes i separatistes i aquests pactes o transigències amb ells [...] Haviem construït o reconstruït, penosament, des del 39, Espanya! Però en vista del creixement i la bellesa d'Espanya, tota aquesta capitulació davant ETA, tot aquest fraccionalisme, tota aquesta incultura, entristeixen. Faria falta un veritable cop de timó". Sabent que aquests són els acomplexats, un té arguments per començar a preocupar-se.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

KASAL DE Joves DE ROQUETES

Inscripcions Obertes
Tallers Maig/Juny/Juliol

Acordeón, Didgeridoo, Trompeta, Bajo, Guitarra, Batería, Tango, Breakdance, Video, Serigrafía, Costura, Fotografía, Cocina i Autoreparació de Bicis.

carrer Vidal i Guash, 16
tel: 93 2769271
M L4 Via Júlia

Gestió: Róket Project y Tu

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52

autonomia@autonomiadespectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

Diagonal

WWW.DIAGONALPERIODICO.NET

PERIÓDICO QUINCENAL DE ACTUALIDAD CRÍTICA

La Maria de Valls

Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Teléfono: 977 608 329
lamariadevalls@hotmail.com
www.lamariadevalls.com

terra d'escudella

estem en línia!
zona wifi

nova web
www.tdk.cat

C/ Premià, 20 baixos. Sants (Bcn)
tel: 93 422 16 13

Subscriu-te a la **directa**

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS

ADREÇA

CODI POSTAL

POBLACIÓ

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL

CORREU ELECTRÒNIC

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS)

ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA)

.....

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES)

NOM DE LA PERSONA TITULAR

ALTRES FORMES DE PAGAMENT:

SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

.....

ENVIA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>	-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
-Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>	-Osona <osona@setmanaridirecta.info>
-Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>	-Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
-El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>	-Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
-Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estanty i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>	-Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>
-Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>	

Punts de venda

BADALONA La Mussara Sant Joan de la Creu 70 BARCELONA GRÀCIA Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99 Infoespai Plaça del Sol, 19 Taifa Verdi, 12 Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant) Quiosc Plaça de Gala Plàcidia GUINARDÓ Rocaguinarda Xiprer, 13 EIXAMPLE Quiosc Manu Nàpols-Roselló El Maské Comte d'Urgell, 256 Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198 POBLENOU Taverna Ítaca Pallars, 230 Cus-Cus Rambla Poblenou, 77 SANT ANDREU-SAGRERA Patapalo Rubén Dario, 25 Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra Trèvol Antonio Ricardos, 14 NOU BARRIS Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15 Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16 El Tinter La Plana, 10 Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274 Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325	CIUTAT VELLA AQUENI Méndez Núñez, 1 principal Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15 Pròleg Dagueria, 13 El Lokal Cera, 1 bis La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34 Quiosc Colom Rambles Quiosc Santa Mònica Rambles Quiosc Canuda Rambles Quiosc Tallers Rambles Quiosc Canaletes Rambles Llibreria Medios Vallldonzella 7 Quiosc Passeig Joan Borbó 58 SANTS Espai Obert Violant d'Hongria, 71 La Ciutat Invisible Riego, 35 Terra d'Escudella Premià, 20 Teteria Malea Riego, 16 Entropiactiva Socors, 7 BELLATERRA UAB Quiosc de Ciències de la Comunicació Quiosc de Lletres CARDEDEU Quiosc del Centre Cànoves, 4 CASTELLDEFELS Casal de Joves Plaça Joan XXIII CORBERA DE LLOBREGAT Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4 Le Centro Andreu Cerdà, 12	CORNELLÀ DE LLOBREGAT El Grillo Libertario Llinars, 44 ESPLUGUES DE LLOBREGAT Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22 GIRONA Llibreria 22 Hortes, 22 Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2 La Màquia Vern, 15 GRANOLLERS Llibreria La Gralla Plaça dels Cabrits, 5 Anònims Miquel Ricomà, 57 El Racó Ecològic Roger de Flor, 85 IGUALADA At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 HOSPITALET DE LLOBREGAT Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat La República Rosalía de Castro, 92 Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º LLEIDA Ateneu La Maranya Parc, 13 La Falcata La Panera, 2 MATARÓ Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26 Llibreria Robafaves Nou, 9 MANRESA Cafè l'Havana Plaça Gispert Els Carlins Sabateria, 3-5	MOLINS DE REI Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45 La Bodegueta Pintor Fortuny, 45 PIERA Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31 REUS Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29 Galatea Llibres Jesús, 5-7 RIBES DEL GARRAF Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2 SANT BOI DE LLOBREGAT Ateneu de Sant Boi SANT FELIU DE LLOBREGAT Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9 SANT JOAN DESPÍ Llibreria Recort Major, 60 LA SEU D'URGELL Llibreria La Llibreria Sant Ot 1 SOLSONA Llibreira Cal Dach Sant Miquel 7 TARRAGONA CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis TERRASSA Kasalet Societat, 4 VIC Llibreria La Tralla Riera, 5 VILAFRANCA DEL PENEDÈS La Fornal Sant Julià, 20
--	---	---	---

Què es cou

Està tot fatal, passant a l'acció

✉ Oriol Matadepera
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El moviment en defensa del territori i contra l'especulació està convocat a una setmana de lluita per a evidenciar i denunciar mitjançant tot tipus d'accions i activitats la destrucció de pobles, barris, rius, valls i muntanyes. El nom escollit per la campanya del 14 al 20 de maig és "Està tot fatal, passem a l'acció", amb el que s'ha volgut deixar clar que el panorama no és gaire optimista a causa de l'avanç destructor de l'especulació i el creixement de la seva maquinària, però que la decisió més lògica que s'imposa és actuar i, si pot ser, de manera conjunta per a fer més força i posar a la pràctica els discursos d'unitat dels moviments socials i populars.

Un dels objectius és reivindicar les lluites de la perifèria de Barcelona

Aquesta campanya continua l'oposició engegada fa dos anys amb la coordinació per tancar la fira immobiliària Barcelona Meeting Point. Els grups impulsors i difusors de la iniciativa formen part d'una xarxa d'afinitat de col·lectius i plataformes que entenen el capitalisme en la seva versió immobiliària com un dels principals mals de les nostres societats. Assumeixen que "els interessos d'enriquiment de les màfies del ciment i del turisme de masses i dels centres de poder econòmic públics i privats, ens condemnen a una existència cada vegada més precària". D'altra banda, també es vol fer palesa la constant repressió, criminalització mediàtica i silenciament com a resposta als sectors populars

que han decidit fer front a aquesta situació.

Si bé la campanya va arrencar per fer front a la cimera de l'habitatge que s'havia de fer a Barcelona, aquests col·lectius consideren important crear punts de trobada on evidenciar de forma activa que els conflictes particulars no són casos aïllats i que hi ha quelcom més que problemes puntuals. Així, insisteixen que cada vegada són més les veus de persones i col·lectius que s'aixequen per denunciar aquesta situació. Aquest cop li han posat nom, han fet un manifest i en poques setmanes de funcionament de la pàgina web ja s'han recollit una quarantena de grups diversos: AAVV, ateneus i casals, grups ecologistes, excursionistes, sindicals, assemblees de joves, plataformes, centres socials ocupats, mitjans contrainformatius i, fins i tot, un club de bàsquet.

Presentació a Manresa

Des de fa temps, l'objectiu perseguit és que aquestes lluites es coordinin més enllà de Barcelona i la seva àrea metropolitana i es puguin estendre el més lluny possible. Així, es volen visibilitzar les lluites que no acostumen a ser conegudes per la trepidant mobilització ciutadina. També té explicació perquè la majoria de conflictes que es pateixen són conseqüència directa de pertanyer a l'àrea d'influència de la gran ciutat, quelcom similar a un "pati de darrere" on menjar recursos i externalitzar danys. Una mostra d'aquesta voluntat de reivindicar les lluites de la perifèria és l'elecció de Manresa com a lloc de presentació pública de la campanya, al ZTA Banzai.

Allà es va debatre sobre els problemes i encerts d'aquesta campanya. Es va valorar positivament el fet de consensuar quatre temes bàsics, sense assolir grans acords, i respectar la independència i autonomia d'acció dels diferents col·lectius i llocs que decideixin participar de la campanya. És d'aquesta manera que

Prèvia de la trobada d'Està Tot Fatal a la plaça del ZTA Banzai

L. Romero

cadascú aplicarà les seves dinàmiques i possibilitats a l'hora de visibilitzar conflictes puntuals o una situació generalitzada d'especulació i negoci immobiliari irracional. "Està tot fatal" s'enmarca en plena campanya electoral per a la vegada denunciar el paper actiu de les institucions en aquests processos i la seva complicitat amb el poder econòmic. Es busca posar en primera plana

els veritables problemes socials existents, que els anomenats cirks mediàtics de les eleccions sempre pretenen amagar. És per això que aquesta setmana de llui-

ta també recolza la campanya "Sols no podem", que pretén incidir en una manera d'entendre la vida que no cap a les urnes. ☎

Per contactar:

www.estatotfatal.net
contacte@estatotfatal.net

Altres cop és primavera, benvingut Banzai

✉ Meritxell Guàrdia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Després del desallotjament del CSO Na Bastardes, el desembre de 2005, va restar ferma l'assemblea d'aquest centre social com a un col·lectiu més de Manresa. Tot i així, va arribar un punt on l'assemblea es va dissoldre a l'espera i replantejament d'un nou projecte.

El dijous 1 de febrer es va ocupar un edifici al barri antic de Manresa. Aquest edifici es propietat de la immobiliària Àtica i està situat en un barri on l'espe-

"Banzai és un punt de trobada, d'on han de sortir iniciatives de denúncia i alternatives"

culació i el rentat d'imatge són les tòniques més habituals i creixents. La resposta però, no s'ha fet esperar, ja que la propietària ha interposat una denúncia per usurpació, on curiosament hi

figuren persones no relacionades amb el centre. Els objectius de la Zona Temporalment Alliberada Banzai (ZTA Banzai) es centren en "utilitzar l'espai com a punt de trobada entre moviments en lluita i on puguin sortir iniciatives per denunciar el sistema i crear alternatives quotidianes".

Jornada d'inauguració

Després de dos mesos de reformes, aquest dissabte 21 d'abril s'ha inaugurat la ZTA Banzai amb una jornada plena d'activitats i encontres. La plataforma popular contra el Pla Caufec ha estat la primera xerrada que ha tingut lloc al matí.

Els interessos de la promotora SACRESA han posat en comú el plantejament de les lluites contra l'especulació urbanística, ja que l'esmentada constructora no només és la principal protagonista de l'ara anomenat projecte Porta de Barcelona a Esplugues de Llobregat, sinó que també és la responsable del projecte La fàbrica nova de Manresa. Després d'un dinar al carrer, on van participar-hi una

trentena de persones, van continuar les xerrades amb la presentació de la campanya "Està tot fatal" i els casos del Juan i la Núria. A més, durant tot el dia va haver-hi parada de material contrainformatiu i jornada de portes obertes al Banzai. Amb la ZTA Banzai, juntament amb el CSO La Tremenda i el CSO Valldaura, ja són tres els centres socials ocupats amb els que compta la ciutat de Manresa.

Per contactar:

ZTA Banzai. c/ La mel, 21. Manresa 08241

Jornades sobre medi ambient a Castellserà

Directa Terres de Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El proper 27 i 28 d'abril, Castellserà, a l'Urgell, serà l'escenari d'unes jornades sobre medi ambient organitzades per la Plataforma de Defensa de la Serra de Bellmunt.

El projecte d'abocador
La Plataforma per la Defensa de la Serra de Bellmunt es va crear el març del 2006 per oposar-se a la instal·lació d'un abocador de residus industrials de tipus II i de capital privat. Va néixer a Castellserà, però va tenir el suport de veïns i veïnes de pobles i comarques properes. Tal com explica a la DIRECTA en Jordi, membre de la plataforma, "era l'Ajuntament del poble qui defensava la instal·lació, així que dins del municipi es van crear dues forces d'opinió contràries." En tot cas, la plataforma "Treballava en contra d'un fet, en cap cas en contra d'algú, però inevitablement ens dirigíem a aquells que tenien el poder de decisió".

El projecte d'abocador presentava moltes contradiccions: la poca producció de residus industrials al

territori, la mala gestió i la política de tractament d'aquests, i el tipus i els seus impactes ambientals. Però sobretot la ubicació que havia de tenir: "Un espai situat en una ZEPA (Zona d'Especial Protecció per les Aus) i a tocar d'un PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural), amb una flora guixenca molt important en l'àmbit

"Inevitablement ens dirigíem a aquells que tenien el poder de decisió"

europeu, a vint metres d'un canal del qual beuen una desena de pobles i amb una geologia del tot desfavorable, ja que es tracta d'una zona de guixos, per tant amb una alta permeabilitat."

Tres mesos de conferències, reunions, manifestacions, cassolades i talls de carretera, i un ampli suport social, van fer que l'Ajuntament de Castellserà retirés el seu suport al projecte i que l'administració el descartés.

La continuïtat
"Quan tot es va acabar, la sensació no va ser, ni molt menys, la d'una victòria, la sensació que més ens va quedar va ser de desencís. Ens vàrem preguntar i ara què? Tot el que es mou darrere aquest món dels residus, els grans interessos econòmics i mercantilistes, una administració a les mans de les empreses sense poder de decisió, sense planificacions..."

Aquestes reflexions i l'existència d'un abocador incontrolat dins del terme municipal els van portar a continuar: "Per dir-los que en aquest territori hi ha gent que l'estima, que està alerta i treballarà per la seva defensa: tradicions, paisatge i medi ambient. Ens vam adonar que si nosaltres no empeníem iniciatives pròpies serien els de fora els que decidirien per nosaltres".

Punt de reflexió
Les jornades sorgeixen del sentiment de tenir "ganes de fer alguna cosa més, principalment de donar informació a la gent i transmetre el sentiment que calia tenir cura del nostre territori, de si més no crear

un punt de reflexió, perquè a partir d'aquí la gent pugui decidir què fer".

Durant aquests dies es vol parlar tant "d'aspectes ètics pel que fa a la relació humana amb el medi ambient com d'experiències de gestió de residus, tot en un ambient tranquil i festiu".

Els actes
El divendres 27, els actes començaran a dos quarts de deu del vespre a la sala La Panera, amb una xerrada que porta com a títol "Medi ambient: ahir, avui... i demà?", en què participaran Josep Riera, dirigent històric d'Unió de Pagesos; Josep M. Forné, president d'Òmnium Cultural de Lleida, i Hernan Collado, tècnic de la Xarxa de Cus-

tòdia del Territori. El dissabte 28, les jornades s'inicien davant La Panera a les onze del matí, amb un mercat d'intercanvi. De les quatre a les sis de la tarda, hi haurà activitats per a la mainada, amb tallers, jocs i l'espectacle de titelles La Vidrona, de P.M. Sense Companyia. A més a més, durant tota la tarda hi haurà una mostra de compostatge casolà, i en acabar, xocolatada per a tothom. Més tard actuarà la cantautora lleidatana Meritxell Gené i es presentarà la campanya "Fem el Primer Pas!", d'Entitats Catalanes per la Reducció de Residus. Un sopar i les actuacions musicals del grup d'acordiótics del Vallès La Vallesana i Ska-pat's clausuraran les jornades.

Per contactar:

PLATAFORMA PER LA DEFENSA DE LA SERRA DE BELLMUNT
c/ Calvari 4, 3r, Castellserà (l'Urgell, Lleida)
TELÈFONS: 973 610 762 i 650 068 308
INFO@GRUPNAC.ORG - WWW.GRUPNAC.ORG
El programa complet de les jornades es pot consultar al web www.grupnac.org/jornades.html

'300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència'

Jordi Panyella
/campanyes@setmanaridirecta.info/

El passat dia 17 es va presentar la campanya "300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència" que té per objectius recordar que fa 300 anys l'exèrcit borbònic va guanyar la batalla d'Almansa i, conseqüentment es va donar la desmembració contínua dels Països Catalans fins la caiguda de Mallorca el 1715. Així doncs, la "denúncia i recordatori d'aquests fets s'allargarà fins l'any 2015", diuen els impulsors de la campanya. Alhora, la campanya no vol oblidar-se de la Catalunya Nord, que "ja fa més de 300 anys que resta ocupada, però per un altre botxí que intenta aplicar l'aniquilació del nostre poble, l'Estat francès". D'aquesta manera, es vol denunciar "la situació de negació dels drets col·lectius que continuen patint els Països Catalans, ja que no existeix el dret d'autodeterminació que permeti decidir lliurement el futur".

La campanya va ser presentada per representants d'Endavant, Maulets i la CAJEI, que van remarcar que "el que ens ha mantingut com a poble és l'esperit de resistència", alhora que es referien a l'existència d'uns "botiflers que tan sols volen tractes de privilegi per part de l'ocupant", en clara referència als pro-

cessos de reformes estatutàries que "impedeixen un camí pactat cap a la llibertat dels Països Catalans".

Actes
El tret de sortida nacional de la campanya serà el 25 d'abril, coincidint amb la data clau de la batalla d'Almansa. S'ha convocat una jornada de lluita arreu dels Països Catalans. A Barcelona, però, els actes han començat el 23 d'abril, aprofitant el caràcter simbòlic d'aquesta data per la defensa de la llengua i cultura catalanes. Una manifestació unitària va recórrer els carrers de la ciutat.

Però un dels actes més important serà l'Aplec que, sota el nom "El dia 28 tornem a Almansa!", reunirà en aquest indret a "persones vingudes dels Països Catalans" que tornaran a "Almansa per demostrar que tenim una cultura encara molt viva i que en la reivindicació de la nostra pròpia història està la clau que ens obrirà les portes de la llibertat". L'Aplec comptarà amb activitats relacionades amb la memòria històrica dels Països Catalans, parlaments, actuacions musicals, la participació del Col·lectiu de Dolçainers i Tabalers/eres per la Independència i la col·locació d'un memorial de l'acte i de la campanya. Els actes començaran a les 12 del migdia i s'allargaran fins a les 5 de la tarda.

Oriol Clavera

La batalla d'Almansa
La campanya ha prè com a referència els 300 anys de la batalla d'Almansa, que va succeir l'any 1707. Va ser en aquell moment que l'ocupació militar per part de les tropes castellanes donava pas "por el justo derecho de conquista" al Decret de Nova Planta. El rei espanyol Felip V de Borbó, avantpassat del borbó actual, eliminava tota capacitat d'autogovern catalana i la llengua restava literalment prohibida.

A partir d'aquest moment, diuen des de la campanya, "la resistència i lluita catalana portà a avenços respecte la llengua i l'autogovern, però encara avui, els diferents governs i partits polítics

de l'Estat espanyol, tant de dretes com d'esquerreres, no han mostrat la voluntat d'abandonar aquesta ocupació i opressió nacional, com tampoc acabar amb reialmes arcaics com el borbònic".

Per contactar:

www.300anys.cat
campanya.300anys@gmail.com

Laciatininvisible
- Projecte Cooperatiu Autogestionari -

LLIBRERIA CRÍTICA ASSOCIATIVA
TALLER DE SERIGRAFIA
CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
ESPAI DE RECERCA
ZONA MÈDIA

C/ RIEGO nº 35
08014 Bcn
Tel. 93.298 99 47
laciatininvisible@yahoo.com

disco 100

c/ Escorial 33 Barcelona
Tel. 932 840 904
disco@disco100.com

1r Concurs fotogràfic de lluita i denúncia de l'Ateneu 24 de juny

lliurament fins el 31 de maig
més informació a ateneu24@gmail.com
bases a www.ateneu24dejuny.ppc.cat

ECOLOGISTES CATALUNYA
en acció

Passa a l'acció!
Fes-te'n soci/sòcia
ecologistesenaccio.org
Tlf. 93.429.65.18

El grafit com a forma de vida

L'ORDENANÇA CÍVICA COL·LOCA ELS ARTISTES DE CARRER ENTRE LA INTEGRACIÓ ALS CENTRES CÍVICS MUNICIPALS I LES SANCIONS MILIONÀRIES

✉ **Bernat Esteban**

/cultura@setmanaridirecta.info/

Ens trobem amb l'Oldie a una cafeteria del barri de Sants, el barri on ell va néixer, i on segueix vivint. Entre les parets del seu institut va ser on va descobrir l'activitat que potser més el defineix, i que se'n dubte més l'apassiona. Durant el boom de 1994 és quan pren l'èsprai i comença a experimentar. "Quan comences a pintar de jove —explica— no et plantejes fer-ho d'una forma artística, sinó més aviat esdevé un acte espontani. Això no vol dir que sigui improvisat en la forma, ja que molts cops segueixes patrons, perquè evidentment nosaltres no vam inventar el grafit... El que sí que tinc clar quan em pregunten això és que el grafit és la primera afició, allò que d'alguna manera em defineix."

Segons explica l'Oldie, des del seu punt de vista el fet d'anar a pintar esdevé un acte social per a l'individu, com una manifestació conjunta que comporta un seguit de passos quasi estipulats. "Pintar esdevé un acte col·lectiu, de comunitat d'amics. Perquè potser pintant t'estàs una hora, però entre que quedés, t'esperes...". Així, esdevé molts cops un procés de retroalimentació entre el components del grup, que acaba per donar forma a una peça concreta, i també determinarà l'evolució que pot prendre l'estil de pintar.

Art de carrer

L'Oldie va formar part d'un grup anomenat Ovejas Negras (ONG), en el qual tractaven temes socials. "D'alguna manera, tots

haviem estat relacionats amb els centres socials, la vida de carrer, i creiem positiu comunicar allò que sentíem, sense pamfletisme perquè no hi creiem. Proveníem de molts àmbits i espais diferents, i teníem interessos diversos. La veritat és que l'experiència va funcionar molt bé."

Tot i aquesta manera de pintar, de forma col·lectiva i potser més ociosa, també trobem casos on el que prima és la superació personal i el repte del grafit d'anar perfeccionant la seva activitat i estil. Potser el cas més conegut en el món del grafit de Barcelona és el del Xumet Negre. Segons ens confirma l'Oldie, molta gent el considera el precursor de l'anomenat street art, és a dir, les intervencions al carrer que no són estrictament grafit, per bé que en alguna ocasió puguin incloure'l també. Es tracta de manifestacions basades en una imatge, una icona o un símbol, que identifica una persona o col·lectiu i que pugui ser reproduït en cadena sobre el paisatge urbà. De fet, és un intent de representar quelcom molt semblant a una marca.

L'onada cívica

Fa només tres anys, el grafit gaudia de molt bona salut a la ciutat de Barcelona. Artistes com l'esmentat Xumet Negre, La Mano i molts d'altres dinamitzaven les parets de la capital catalana, generant nous llenguatges i transformant indrets decadents en explosions de color i sensacions. De fet, diversos llibres van ser editats recollint aquesta riquesa cultural —com *Barcelona 1.000 grafitis* (Gustavo Gili) de Rosa Puig—. El potencial del grafit de

Arnau Bach

Barcelona s'elevava a nivell internacional. Però l'arribada de l'anomenada ordenança cívica, impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, ha trencat completament aquest fenomen. Justament quan fa pocs anys que el Museu d'Art Modern de Nova York (MOMA) elevava el grafit a la categoria d'art dedicant-li una exposició, el govern municipal de Barcelona reproduïa a casa nostra la dinàmica de l'alcalde de Nova York Rudolph Giuliani: tolerància zero a l'incivisme. I això, per al consistori municipal, també incloïa l'art de carrer. Començava així un temps de grans sancions, sense cap mena de diàleg amb el col·lectiu.

Capital del disseny?

El discurs de l'Ajuntament, però, afirmava que els artistes del grafit

no s'haurien de preocupar, perquè l'objectiu era combatre només allò que deslluís i contaminés la visió del ciutadà, mentre que les manifestacions de qualitat es podrien seguir realitzant. Semblava en aquell moment que el màrqueting publicitari institucional, que constantment ens ven la capital catalana com a exemple paradigmàtic de modernitat, tolerància o integració, voldria comptar amb elements undergrounds com els grafiters. L'Oldie reflexiona: "No ens enganyem: no és Raynair el que fa que tothom vulgui venir a Barcelona. Tampoc és el grafit, clar. Però aquesta és una ciutat que en teoria és la capital del disseny, no? Hauria de fer un esforç... Està clar que posant un límit, una ratlla a les accions del personal. Però, alhora, que habilitin uns espais per poder pintar".

El grafit, doncs, ha esdevingut una de les manifestacions artístiques més dinàmiques i camaleòniques de la nostra societat. Un art que no deixa indiferent l'ànim dels individus que el contemplen. Serà segurament per ésser un dels més democràtics de tots els arts que es fan i es desfan? En tot cas, i una vegada més, la solució vers una problemàtica s'intenta resoldre mitjançant les sancions, i no a partir d'un diàleg que canalitzi aquestes expressions artístiques. Un diàleg que, al mateix temps, ajudaria a embellir multitud de racons sòrdids de Barcelona. Aquesta podria ser una bona direcció a l'hora de compatibilitzar interessos. De moment, l'Ajuntament de Barcelona no ha mostrat cap interès en aquest sentit.

Plaça de Sants, 7.000 euros per un mural

Un any més tard de l'entrada en vigor de l'anomenada ordenança cívica, molts grafiters que han intentat prosseguir amb l'activitat tenen una forta sanció a les esquenes, i s'han quedat sense espais on poder plasmar la seva creativitat. Mentre per una banda són contractats en casals i centres cívics per dur a terme tallers de grafit, per l'altra se'ls nega qual-sevol opció, ni sortida per poder

pintar sense ser penats. Un exemple: el novembre de 2006, sis artistes de Sants van ser multats amb més de 7.000 euros per repintar l'emblemàtic mural de la plaça de Sants, en el marc d'una jornada reivindicada pel centre social autogestionat Can Vies. Aquesta mostra d'hipocrisia institucional ha generat una indignació entre els grafiters. Com ens comenta l'Oldie, "el mateix Clos s'omplia la boca

anunciant que mantenia contacte amb dos-cents artistes... Que vols que et digui, no en conec cap d'aquests, i mira que crec que el moviment és bastant minoritari. Clar, aleshores arriba un moment que la gent s'adona que ens estant enganyant! Llavors et rebotes i et tires al que no havies fet mai... Jo no havia fet mai firmes, i ara, quan més grans, millor. I no jo, tothom".

Arnau Bach

Pim-Pam-Pum

“Les editorials de Barcelona són conservadores”

Oriol Malet. IL·LUSTRADOR
 <www.oriolmalet.com>
 <www.fotolog.com/urimal>

✉ Jordi Vidal
 /cultura@setmanaridirecta.info/

Oriol Malet (Martorell, 1975) és un tot terreny del dibuix. Llibres de text, disseny de webs i discos, il·lustració de contes o col·laboracions en periòdics són alguns dels treballs que assumeix per a poder viure fent el que més li agrada: dibuixar. Per aconseguir-ho, la seva imaginació ha après a prendre una gran diversitat de formes.

A què es deguda aquesta varietat d'estils que practiques com a il·lustrador?

La varietat de registres et possibilita fer front a un ventall molt més ampli d'encàrrecs. Quan no tens un estil propi molt conegut o bé que vengui molt, has de desenvolupar totes les armes possibles per fer front a les exigències del mercat.

Per altra banda, a l'hora de definir-te pot ser que aquesta varietat creï confusió; però són molt pocs els afortunats que poden viure d'un sol registre il·lustratiu.

Els il·lustradors “de pic i pala” gaudiu d'una situació laboral satisfactòria?

Per començar no estem ben pagats. La diferència entre els il·lustradors de primera línia —els “labandistes”— i la resta és abismal. La situació a l'Estat espanyol és molt diferent a la d'altres països europeus, com ara França, on els il·lustradors són artistes. Un altre factor és que aquí la d'il·lustrador és una categoria professional que no existeix. Quan ens fem autònoms entrem dins el grup de “*humoristas, charlistas y otros artistas del género*”, una categoria heretada de la legislació franquista.

La teva obra més personal en quin registre se situa?

Bé, la meua eina principal és la línia, el traç. M'agraden les formes més expressionistes, jugar amb els extrems i acostar-me al surrealisme, en quan a la definició del terme. Pel que fa als objectes de treball, sobretot em centro en figures humanes, les deformato i intento apropar allò quotidià a allò més simbòlic.

En quins dels teus treballs podem percebre aquest estil més propi?

Per exemple es pot trobar en el llibre de contes *La improbable vida de Bernard Lafourcade y otros relatos*. També en il·lustracions que he fet per la revista en línia *Paper de vidre*, o a la revista *Rojo*. La veritat és que, quan intentes publicar aquests projectes una mica més agosarats, te'n adones de que Barcelona és una ciutat on hi ha moltes i molt grans editorials però que la majoria són molt conservadores. No se la volen jugar amb coses noves.

La Pirata del Carib

PIRAT'S SOUND SISTEMA

SEGON VOLUM DE RAGGA I DANCEHALL DES DEL BARRI DE SANTS

Pirat's Sound Sistema. 'VOL. II'

Propaganda pel Fet, 2007

GRAVACIÓ, EDICIONS I MESCLES: LA RAMONA. MÀSTERING: ÀLEX PSAROUDAKIS. PRODUCCIÓ: DJ MEREY, FERNANDO REDONDO 'DINKI'

Edu Bayer

✉ Roger Palà
 /cultura@setmanaridirecta.info/

No fan rap. Tampoc són una banda de rock'n'roll. Només són dos blanquets fent reggae: en Soto i en Ro. Al darrere hi ha un moreno punxant botons: DJ Merey, el punxadiscos que espavila aquest duet crescut a cavall dels moviments socials alternatius i la calidesa del ritme sincopat. Després d'un primer disc, *Sants sistema* (Propaganda pel Fet!, 2005) que van enregistrar sense voler perquè la gent el demanava a les botigues, ara tornen amb onze nous *riddims* (ritmes en argot anglojamaicà) per revolucionar els suburbis de la perifèria política dels Països Catalans.

Als Pirat's Sound Sistema se'ls va voler col·locar en el seu dia en el sac del hip-hop, una etiqueta que aquest trio del barri de Sants de Barcelona mai ha vist gaire clara. Potser perquè eren dels pocs que s'atreuen a cantar en català sobre bases electròniques. El cert, però, és que al marge d'algunes incursions puntuals cap al rap, això de la Pirata ha navegat sobretot pels plàcids mars dels ritmes jamaicans. I en aquest nou treball, anomenat simplement *Vol. II* (Propaganda pel Fet!, 2007), la deriva cap al dancehall i el rocksteady és ja definitiva, ja sigui quan carreguen contra els farsants en clau gairebé ska a “Digues què faràs”, s'enfilen per laberints electrònics de molt mala òstia a “Ploren” i “Lesquerda” o hi tornen amb el

reggae més sincopat a “Tancs”.

La proposta guanya consistència en la base sonora, ja sigui gràcies a les guitarres de Marc Serrats (Xerramequ Tiquis Miquis) o Javi Jeta (The Kinky Coocoo's), els trombons i trompetes de Marcos Úbeda i Albert Benvent (Obrint Pas) i les aportacions vocals de Gemma Soles i Leire Etxarri, cantants de The Kinky Coocoo's, que posen els cors en la majoria de les cançons. El conjunt sona més saborós que mai, gràcies a les bones arts de Merey i de Fernando 'Dinki' Redondo, que ha col·laborat en l'enregistrament del disc, als estudis casolans dels Pirat's, La Ramona. Les perles: els cameos de Joan Garriga (La Troba Kung-Fú) a “Això no és la solució” i Olalla 'Sister Castro' a “Lesquerda”.

Valls homenatja a Ramon Barnils

EXPOSICIÓ SOBRE LA FIGURA I L'OBRA D'AQUEST EMBLEMÀTIC PERIODISTA

Ramon Barnils, periodista de referència

CASA DE CULTURA DE VALLS. FINS AL 19 DE MAIG. DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9H A 20H, ELS DISSABTES DE 9H A 14H I DE 17H A 20H, I ELS DIUMENGES D'11H A 14H.

<www.grupbarnils.cat> <www.1714.cat>

Siscu Parés

✉ Montse Aumatell
 /elcamp@setmanaridirecta.info/

Sis anys després de la seva mort (1940-2001) s'estan duent a terme nombrosos actes a diversos indrets del territori amb l'objectiu de donar a conèixer la tasca d'aquest periodista que sempre s'havia autodefinint, modestament, com a un treballador més. Ramon Barnils va ser un periodista rigorós que sempre va oferir una òptica diferent en les seves opinions en tots els mitjans on va exercir com *Tele/eXprés*, *El Temps*, *Solidaritat Obrera*, l'*Avui* o Catalunya Ràdio, entre d'altres.

Emmarcat en aquest context, el passat dijous 19 d'abril, a Valls, s'inaugurava l'exposició titulada

“Ramon Barnils, periodista de referència” que està fent tota una gira pels Països Catalans per mostrar la trajectòria personal i professional del periodista i que ha estat organitzada pel Grup de Periodistes Ramon Barnils i el col·lectiu 1714, del Pla de Santa Maria.

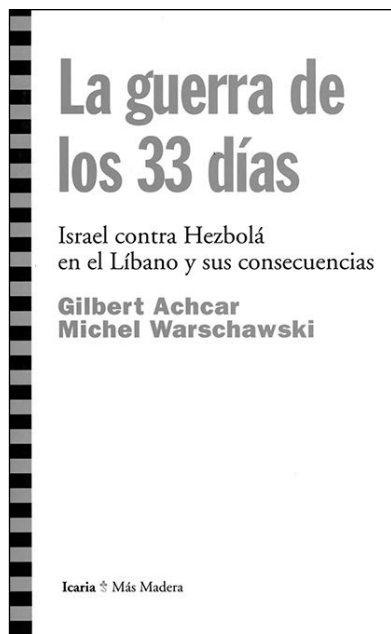
La consciència incorruptible

L'acte va anar seguit d'una taula rodona titulada Ramon Barnils, la consciència incorruptible amb la participació de Montserrat Palau, doctora en Filologia Catalana i professora de literatura Contemporània a la Universitat Rovira i Virgili, Vicent Partal, periodista i director de Vilaweb, Josep Bargalló, director de l'Institut Ramon

Llull i Andreu Barnils, periodista i fill de Ramon Barnils. Aquesta taula rodona va tenir un caire molt personal ja que molts dels assistents coneixien d'alguna manera directa a Barnils, que en vida va estar molt vinculat a la comarca degut a que havia establert la seva segona residència a Figuerola del Camp.

També és aquesta vinculació i proximitat el motiu pel qual els membres del Casal Popular La Turba van voler homenatjar a Barnils posant-li el seu nom a la sala d'actes del casal. Així, dissabte 21 d'abril s'inaugurava una placa de ceràmica amb la inscripció “Sala Ramon Barnils” i la frase “Més important que allò que s'ha de fer és perquè s'ha de fer”.

El trencaclosques del Líban, en 100 pàgines

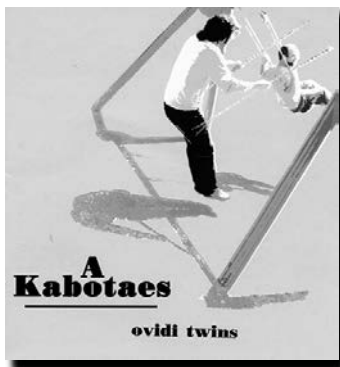

La guerra de los 33 días
GILBERT ACHCAR
I MICHEL WARSCHAWSKI
Editorial Icària.
BARCELONA, 2006.
108 pàgines
8 EUROS

✉ **Sergi Picazo**
 /cultura@setmanaridirecta.info/

El fet que un paio mig israelià i un altre mig libanès es trobin per escriure un llibre sobre el conflicte entre Israel i Líban i demanin la pau com a solució ja serveix per justificar l'edició en paper de les seves reflexions. En poc més de 100 pàgines, Michel Warschawski, que s'autodefineix com a militant per la pau israelopalestina i president de l'Alternative Information Center de Jerusalem, i Gilbert Achcar, professor de Ciències Polítiques a la Universitat de París-VIII, ens fan un exhaustiu resum del conflicte vàlid tant pels que coneixen el tema, com pels que no tenen ni idea. El llibre parteix d'un prefaci històric, que ens posa en antecedents, segueix amb una pano-

ràmica sobre els orígens i actualitat del Líban i Hezbollah, i culmina amb un reportatge sobre l'atac d'Israel al Líban del darrer estiu. La conclusió, segons els autors, és doble: d'una banda, "els plans imperials dels Estats Units a la regió de l'Orient Pròxim van a la deriva a causa de la diplomàcia de cowboy de l'administració de George W. Bush"; i de l'altra banda, "el més gran exèrcit del món serà sempre incapaç —a l'Iraq, a Palestina o al Líban— de dominar les poblacions rebels dels països més pobres". És la síndrome del Vietnam. Tot el contrari, els bombardejos sobre els barris xiïtes de Beirut i el sud del Líban, segons expliquen Achcar i Warschawski, han transformat l'organització islamista Hezbollah en "el més gran enemic" d'Israel i en "la força àrab més popular des de Nasser".

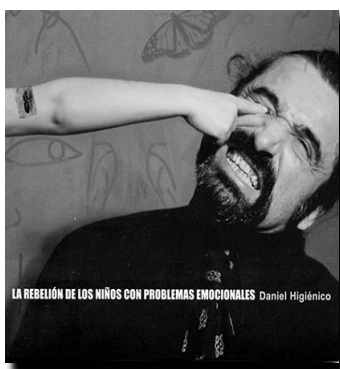

Ovidi Twins

'A KABOTAES'
(PM PRODUCCIONS)
CANÇÓ ELECTRÒNICA

Imaginem que Ovidi Montllor hagués viscut durant la primera dècada del segle XXI. Com haurien sonat les seves cançons si s'hagués impregnat de les darreres tendències del regga, el jungle i l'electrònica? Què hauria passat si el cantautor d'Alcoi, sense perdre l'àlè de la cançó, s'hagués proposat recitar com qui canta rap i sotmetre les

seves melodies al dictat estètic d'orgues Roland i Casio? Aquesta és la base d'Ovidi Twins, el duet format per Xavi Mata i David Carboneras 'Garcietà'. Bessons de l'Ovidi perquè en manlleven no només el deix de la veu, sinó també la ironia i el gust per l'arrel valenciana de la música popular. **ROGER PALÀ**

Daniel Higiénico

'LA REBELIÓN DE LOS NIÑOS CON PROBLEMAS EMOCIONALES'
(PRODUCCIONES HIGIÉNICAS)
POP-ROCK

Daniel Higiénico ha fet una impressionant feina de formigueta: deu discos en quinze anys, a més d'un DVD, un llibre de contes i, pel que s'explica, un treball de rareses encara inèdit. I a més, el gruix d'aquesta feina l'ha feta des d'una voluntat de màxima independència discogràfica. *La rebelión de los niños*

con problemas emocionales és un àlbum carregat de la poesia quotidiana i mordaç que és habitual en aquest showman, amb cançons impregnades d'una àcida crítica. Peripècies nocturnes i autocrítica musical en el disc que en fa deu d'aquest higiènic personatge. **ANTÒNIA ANDREU**

'El profeta'

(FILMAX, 1967)
DIRECTOR: DINO RISI
GUIONISTES: RUGGERO MACARI, DINO RISI, ETTORE SCOLA
INTÈRPRETS: VITTORIO GASSMAN, ANN MARGRET, EVI RIGANO
IDIOMES: VOSE, VE

La filmografia de Dino Risi és de qualitat desigual, però la seva ha estat una apreciable tasca satírica, de causticitat variable, narradora dels canvis d'una societat italiana que, un cop superada la postguerra, anava abocant-se al consumisme desfermat sense solucionar molts problemes estructurals de la seva economia. En aquesta ocasió, Risi apunta sense massa acidesa cap a la crítica de la vida urbana, retratant un particular ermità, antic oficinista que

va fugir del soroll i les obligacions per viure aïllat a la muntanya amb una cabra. Reclamat per la hisenda pública, ha de tornar a la ciutat que havia abandonat, i es veu transformat en un fenomen mediàtic cobdiciat per periodistes i anunciants. Comèdia clàssica italiana amb vernís pop i referències al hippisme, es beneficia de la presència de Vittorio Gassman per satisfer i, sense excel·lir, deixar cert pòsit de reflexió. **IGNASI FRANCH**

'Capçalera'

REVISTA DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA
GENER-MARÇ 2007. NÚMERO 136

Pot resultar estrany que en aquestes pàgines ens fem ressò de l'òrgan oficial d'una institució com el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Ho creiem justificat perquè el nou número de *Capçalera*, sota l'epígraf "El valor del periodisme", és un homenatge a Josep Maria Huertas: resulta curiós com de sobte el número de suposats *huertamaros* (així és com s'anomenaven els 'deixebles' de Huertas) per metre quadrat s'ha multiplicat vertiginosament els darrers mesos. En tot cas, aquest *Capçalera* inclou una sèrie de reportatges i opinions arran de la mort de l'autor de *Cada taula, un vietnam*: sobre la seva trajectòria periodística, la seva relació amb el barri del Poblenou de Barcelona i la premsa local de la ciutat, i articles signats per més d'un que va haver-se de sentir incòmode amb el que Huertas va escriure sobre la seva gestió. Ho completen un recull de textos publicats i un anàlisi sobre l'estat de l'ofici de periodista a partir d'escrius del propi Huertas. **BLANCA BALANYÀ**

**21 h Can Kadena. Laurea Miró 130
L5 Can Vidalet, Trambaix can clota,
bus 63,57,157, nit bus n12, n14
CINEMA POPULAR PRESENTA:
21.00 EL ULTIMO, de F. W. Murnau
(1924). Una de las primeras películas
de la historia que reflexiona sobre la
extremada importancia que damos
la importancia que damos los huma-
nos al uso de los uniformes.
22.30 Making-of de EL ULTIMO,
documental sobre el film, donde se
revelan los entresijos de esta peque-
ña obra de arte.
23.00 Cenador vegano.
Gratuït**

JORNADES CONTRA LA PRECARIETAT DEL 1R MAIG ALTERNATIU. EL 29 D'ABRIL

11 h Plaça Pau Casals, davant el Casal de Cultura. RENFE, BUSOS: 65, 165, PR, L10, 21, N16 i N17

1r de Maig Unitari al Baix Llobregat

A les 11h Montada de Paradetes dels diversos col·lectius que conformen la jornada. A les 12h Taula Rodona amb companys i companyes d'empreses en lluita (Iberia, SAS, Mercadona, Bocatta, Sintel, Braun i Seat). A les 14.30h Dinar popular. Botifarrada i alternativa vegetariana (5 euros). A les 18h Manifestació. Sota el lema: Treballadors/es, recuperem la consciència! Aturem els sindicats Traïdors. Un cop finalitzada la manifestació, projecció de la pel·lícula "El efecto Iguazú" al Casal Okupat del Prat - Alta Tensió (davant la RENFE).

MIRA TAMBE: BARCELONA.INDYMEDIA.ORG/NEWSWIRE/DISPLAY/299568.INDEX.PHP

3er aniversari del CSO La BankaRota
19 h c/Rubio i Ors, nº103. Metro-FFCC Korneyà.
Kafeta, projecció de documental més debat “Y
tú que sabes”
Mira també: moviments.net/okupaskny/

21 h a La Quimera
c/ Verdi 28 baix dret «M» Fontana, Joaníc
Cicle Documental 'de nens' a La Quimera. "Ser y
tener". N. Philbert, 2004. 103'
Mostra la vida d'una petita classe d'un poble al
llarg de tot un curs, mostrant-nos una càlid i
serena mirada a l'educació primària al cor de la
Landa francesa. Alumnes entre 4 i 10 anys reu-
nits a la mateixa classe es formen en totes les
matèries sota la mirada d'un sol professor d'ex-
traordinària educació.

19:30 h Casa de la Solidaritat C/ Vistalegre, 15
08001 Barcelona

Debats. I vídeos: "El Otro Documental", "La Otra
Campaña Cruza Fronteras", "Mensaje de
Movimiento por Justicia del Barrio a los
Zapatistas" i "Mensaje de los Zapatistas al
Pueblo Mexicano en Nueva York"
Gratuit

Mira també: chiapas.pangea.org

19:30 h Carme 95, baixos,
metro San Antoni, Liceu
Intervindrà: Mar Maigues, Marta Mercadé i Laia
Canosa autores del documental i membres de
l'Associació d'educació de l'Escola de Cultura
de Pau. Gratuït
Mira també: www.sci-cat.org

Energies renovables: eòlica
21 h CSOA La Fibra. Doctor cusachs s/n.
Mataró, tren de cercanies i després bus3 (just
enfornt de la estació)
Trovem alternatives practiques a la nostra
situació energetica.
Gratuit
Mira també:musaik.net

21 h La Quimera. Verdi 28 baix dret
Nit Literària. Porta la teva poesia per recitar
i un llibre per intercanviar.
Organitza: Creació imaginària que es pren per
realitat. Gratuït

22 h Ateneu Popular de Nou Barris
C/Portlligat 11/15 «M» Trinitat Nova L-4
22:h.Concert amb les actuacions de:
TÓXICAS
+MAL EJEMPLO
+EL SOBRINO DEL DIABLO
+CIRC DELICIA. Espectacle de Circ Aeri Ingravits
+LEOMILLER
Preu: Ajut 5 euros

12 h Ateneu Popular de l'Eixample [Passatge
Conradi 3, Sicília/Rosselló]
Xerrada. Precarietat laboral a Catalunya
Nord: la lluita contra el CPE. 14 hores – Dinar
Popular + Passi de vídeo La batalla
d'Euskalduna. 17 hores – Xerrada
La Reforma Laboral de l'Estat Espanyol
Mira també: www.maulets.org

a Diables de Sant Andreu
18 h Local de Diables de Sant Andreu
Ramon Batlle 9 «M» L1 Sant Andreu
Flamenc i jazz en directe.
Teatre: "Matem els homes"
Teatre: "Sin respuesta" (sobre la violència
contra les dones)
Sombres chinesques
Djs Diversas
Amb berenar i sopar!
Gratuit

18 h Casal de barri de Prosperitat
Pç. Angel Pestaña, 1
Xerrada debat.

22 h Kop Alta Tensió
Doctor Soler i Torrens 36-38
(Al costat de la RENFE) El Prat.
Concert punk amb els grups:
INEM KILLERS
+BB BINO
+KASPARRATA
+PROGERIA
+ATRACO A MANO ARMADA
Preu: Ajut 4 euros

Circ Lice de luxe i la Makabra a Can Masdeu
12 h Can Masdeu
Nou espectacle de Lice de Luxe, la companyia danesa de circ coneguda arreu del món. I actuació de la Makabra.

**PRIMER DE MAIG DE CNT-AIT
A BARCELONA**
11 h Arc de Triomf de Barcelona
Parlaments de membres de l'orga-
nització i treballadores en lluita.
A les 12 h: Manifestació

**17 h Jardinetes de Gràcia amb
avinguda Diagonal
Convocada per organitzacions
i individualitats llibertàries**

**MANIFESTACIÓ LLUITEM
CONTRA EL CAPITALISME
17 h Placa Universitat de Barcelona**

NO OBLIVION..

Més info a <http://krax.citymined.org/jornadas>

La indirecta

L'ENTREVISTA // UNAI ROMANO

“La impunitat de les forces policials és enorme, tenen carta blanca”

Unai Romano va ser detingut el 6 de setembre del 2001 per la Guàrdia Civil i va passar incomunicat cinc dies, durant els quals el van torturar salvatge. En ingressar a la presó, el metge li va fer dues fotos que després van poder —anòmalament— recuperar. És una de les poques fotos que ha servit com a prova per demostrar que la tortura a l'Estat espanyol encara és vigent i s'utilitza. Cinc anys després, l'Unai encara no ha estat jutjat i la seva denúncia ha estat arxivada dues vegades.

Laia Alsina i Mariona Ortiz
/entrevista@setmanaridirecta.info/

El jutge Baltasar Garzón diu que es posaran càmeres a les comissaries i que s'avisarà les famílies per fer-los saber on és el detingut... què en penses?

Doncs que sembla mentida que digui això ara, després dels anys que fa que estem dient que posin càmeres i mesures de vigilància, després de tot el que hem viscut i tot el que ha passat en dependències policials. No sé si serà un anunci mediàtic o realment tindrà interès a fer-ho.

“La millor lacai que té la policia és una metge forense que mai veu res i que, en cas que vegi alguna cosa, insinua que és possible que s'ho hagi fet el mateix detingut”

Això garantiria que no hi hagi més tortura?

No, és clar, perquè s'ha parlat dels calabossos, però allà no és realment on es tortura; on ens torturen és a les sales d'interrogatori, i podria ser que hi haguessin moltíssims més llocs: als passadissos, a altres sales, als trajectes fins a Madrid... allà és on sempre ens han torturat i això no se soluciona perquè posin unes quantes càmeres.

Vas ser detingut el 6 de setembre del 2001 i encara no has estat jutjat. Com està el teu cas?

A mi se m'acusa de pertinença a banda armada. Bé, quan es van presentar els guàrdies civils a casa dels meus pares, la primera acusació era per col·laboració amb

Raul Bogajo (Berria)

banda armada. El que passa és que al cap dels anys ha anat evolucionant i s'ha convertit en pertinença a banda armada. Amb altres imputats també ha anat evolucionant. Van començar amb *kale borroka*, després els van canviar a col·laboració amb banda armada i després a pertinença. Tinc una petició fiscal de sis anys i l'única acusació és un testimoni adquirit d'una altra persona sota tortura. El meu cas va anar així: em van detenir, em van incomunicar, em van torturar i em van portar directament a l'hospital perquè estava en una situació bastant dura, amb el cap inflat i els canells acabats de mossegar. Allà es va acabar el meu pas per la comissaria. Us podria explicar més coses, però...

La Guàrdia Civil també t'acusa de seguir el manual d'ETA, mentir...

Els meus advocats i jo vam interposar una demanda per tortures que s'ha arxivat dues vegades i estem pendents d'un tercer recurs. En cas que no prosperi, tenim pensat anar al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg. Veient el *boom* mediàtic que va agafar el cas pel tema de la fotografia, la Guàrdia Civil va haver de “contraatacar” i llavors em va acusar a mi per quatre delictes, que eren: denúncia falsa de tortures, testimoni fals de tortures, falsificació d'un document mèdic i, com que havia denunciat tortures falses, col·laboració amb banda armada. Aquests quatre delictes també estan arxivats ara mateix,

però els advocats de la Guàrdia Civil han recorregut, així que d'aquí un temps tornarà a sortir.

Què penses del tracte que va tenir amb tu la forense? Et va portar a l'hospital, fet poc habitual...

Mira, aquesta forense, que es diu Leonor Ladrón de Guevara, fa anys que treballa a l'Audiència Nacional i per allà han passat milers de detinguts. En el meu cas, recordo que en la primera visita que li vaig fer no m'inspirava gens de confiança. Vam estar parlant de les malalties que havia tingut i, al final de la conversa, li vaig comentar que m'havien estat pegant al cap i que me'l notava molt calent. Em va mirar per sobre i em va dir que, aparentment, no tenia res. Al cap de setze hores vaig tornar amb el cap totalment inflat, havia perdut la visió, tenia la cara tota negra i m'acabava de mossegar els canells per poder sortir dels calabossos...

Llavors, una de dues: o em rematava allà mateix o em portava a l'hospital. I va decidir portar-me a l'hospital amb un cotxe de la Guàrdia Civil. Jo considero que en aquell moment es va portar bé amb mi; era la seva feina i la va fer. Però, perquè veieu com és aquesta dona, just hi havia un altre detingut que tenia el cap totalment inflat com jo i a ell només li va donar una pomada perquè li disminuís la inflor. Després, en la denúncia que vam posar per tortures, va canviar d'actitud, i insinuava constantment que podia ser

jo que m'havia autolesionat i m'havia fet totes les ferides. Ella treballa amb la Guàrdia Civil i és el millor lacai que tenen l'Audiència Nacional i les diferents policies; una metgessa forense que mai veu res i que, en cas que vegi alguna cosa, insinua que és possible que s'ho hagi fet el mateix detingut.

El teu cas és molt conegut per la foto que va sortir publicada i sembla que t'hagis convertit en una mena de referent en la lluita contra la tortura. Com ho vius?

Al País Basc hi ha al voltant de 6.000 torturats, però molt poques proves gràfiques. Hi havia la de la Iratxe Solozabal i hi ha la fotografia que em van fer a mi quan vaig ingressar a Soto del Real. Clar, s'ha de treure el màxim rendiment de les poques proves que hi ha i la gent ha de veure i adonar-se del que passa a les dependències policials. El fet que m'hagi tocat a mi, doncs... és aleatori. I encara hem de donar gràcies que existeix aquesta fotografia i que la podem presentar com a prova que aquí és tortura.

Quin grau de permissivitat creus que tenen els diferents cosos policials?

La impunitat de la Guàrdia Civil és enorme, i la de les altres policies igual. A ells els és igual que tinguin fotografies, que tinguin informes mèdics, que tinguin testimonis, que tinguin el suport del relator de l'ONU o fins i tot del Parlament basc. Ells t'ho mostren clarament quan t'estan torturant. Jo recordo que hi havia un exemple que em feia molta por. Hi havia un guàrdia civil que em deia: “Mira, Unai, et poso a cinc metres, et disparo un tret al cap i dic que t'estaves escapant”. I tu penses que no ho faran, però que podrien fer-ho si volguessin. La impunitat de les diferents forces policials és enorme, tenen carta blanca i saben que no els passarà res. Fins ara s'han donat molt pocs casos de policies condemnats per tortures i, en aquests casos, els han indultat al cap de poc temps i després els han condecorat. O sigui que, per ells, és com un mèrit.

Com es viu el dia a dia després d'haver estat torturat?

Jo acostumo a dir que els torturats tenim un xip. Els psicòlegs ho anomenen estrès posttraumàtic. Després de viure una experiència com aquesta, bastant dura, et vénen records, situacions... Realment el que et queda és por, molta por que es torni a repetir, que tornin a detenir algun amic teu o algun familiar, que tornin a torturar. Psicològicament quedem una mica tocats per aquesta por i aquesta experiència viscuda. El tema és portar-ho tan bé com sigui possible i que no t'impedeixi fer la teva vida diària. ■

Núria II

Matthew Tree

/opinio@setmanaridirecta.info/

Primera va ser la Cadenas, l'any 1988, i ara, el 2007, ha tocat el torn a la Pórtulas. Totes dues van ser detingudes a partir d'uns quants apunts, gens incriminadors, en una llibreta; i a totes dues se les va acusar de tinença d'unes armes que han resultat ser tan tangibles com l'Esperit Sant.

En aquestes situacions d'una injustícia tan escruixidorament òbvia, hi ha una tendència per part dels que n'estem al lloro a fer tota mena d'especulacions dramàtiques: sobre una conxorxa política d'alt nivell, posem per cas, o un retorn subreptici del franquisme, revestit d'unes formes ostensiblement democràtiques.

Una cosa més perillosa que una persona dolenta, és una persona estúpida

Ara bé, em sembla que hi ha una possibilitat més realista: que els policies, sempre amatents a cacar terroristes? una feina que, entre d'altres coses, els reporta molt prestigi?, son capaces de detenir una persona i acusar-la de pertanyer a una banda armada sense tenir ni la mes punyetera idea de qui es. Així? tal com van fer amb la Cadenas (i ni parlem de l'episodi, entre sinistre i hilarant, de l'Exercit del Fenix)?, han ficat la pota en una galleda gegantesca. Jo, d'ells, en el moment de veure les primeres fotos de les manifestacions, inequívocament populars, a favor de la Pórtulas a Girona, l'hauria alliberada a l'acte. Però ja es massa tard. Posaria la ma al foc que, ara per ara i tal com estan les coses, la policia no sap que collons fer.

Ho deia no recordo qui: si hi ha alguna cosa més perillosa que una persona dolenta, es una persona estúpida. Una veritat com una casa de pages, sobretot si recordem que els policies? o així m'ho van ensenyar els pares? també son persones.

